

2 தய்தார்டைக்.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter, payable in advance.

2. புத்தகம். சந்திகை. யூ.] துவாசு வெ. ஆடி. எ, தேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, July, 7, 1842. [VOL. II. No. 13.]

பாண்டிவளநாட்டுச் சுரித்திரக்குறிப்பு.

(Historical sketch of the Pandian kingdom.)

Continued from page 137.

மதுரை இராசாங்கக்ஞடைய சித்திரத்தில் பேற்படி மதுரை இராசாங்கமானது போய்விட்ட பிறகு, கெடுதலையான துரைத்தீணவுஞ்சு நேரிட்டதென்று சொல்லியிருக்குதேயொழிய அந்தக் கெடுதலையான துரைத்தனம் இத்தனை காலமிருக்கத்தென்று சொல்லியிருக்கவில்லை. அந்தக் கெட்ட துரைத்தனக்காலம் போய்விட்டவுடனே ஒரு வேலிக்கும் ஒரு பிராமணனுக்கும் பிறக்கவற்றும் மதுரைக்கூடுதல் கோள்மேன்கிற ஹடிரீலே குதுந்தனக்காரனாயும் மத்திரக்குடிபெண்ணில் இறபேரோய்க்கைவானுயிர் இருந்ததுரு நீரித்தங்கள் மேற்படி மதுரைச் சிங்காசனத்தைக்கைக்கொண்டான். அவனுக்குப் பிறகு மசைபேர் அதை ஆண்டார்கள். அத்தைக்கேட்டியாக்குவிட்டவது துறைத்தனாத்திலேதான் மதுரையானது துறைக்காணருடைப்பாரனங்களாலே முதன் முதற் குழுப்பட்டது. இப்பகுச் சூழ்ந்துகொண்டது இதற்கு முன்னாந்தாரியின்களையெல்லாம் இந்த இந்தக் காலத்திலே நடந்துளவுண்டு தோராய்ப்படுத்திக்கொள்ளத்தக்கதாயிருக்கின்றது.

மேற்கொலிய துரைத்தனங்களுடைய இராசரீககாலத்தில் எவ்வளவுவது குறைத்துக்கொள்ளவேண்டியதாயிருந்தாலும் அந்தக் காலத்தை மத்துரை அழிந்தவுடனே உண்டான கெட்ட துரைத்தனங்களைக் காலத்தினாலே சரிப்படுத்திக்கொள்ளலாம். இந்தக் கெட்ட தலையான துரைத்தனம் எத்தனை காலம் நடந்ததோ அது தெரியவில்லை. அன்றியும் அந்தத் துரைத்தனத்திலே சொலுத்தன அசிகாரத்தினெல்லையானது இவ்வளவுவென்கிறது கூடும் துரைத்தனம் பூர்வமாகவிடப்பட்டிருக்கவில்லை. சோழராசாவானவை மதுரை இராசாவைத் துரத்திலிட்டு மறுபடியும் அந்த இராசாவுக்குச் சில காலம் மதுரையைப் பொறுத்துக் கொடுத்துவிட்டான். வல்லாள சந்ததியைக் குற்றத் தாநாங்களிலே பதினாறாம் பன்னிரண்டாஞ் சது மங்களிலே அவர்கள் மதுரை இராசாக்களைத் தங்களுக்குப் பகுதிக்கட்டுக்கூறவர்களாக ஆக்கிக்கொண்டார்களன்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆகையினாலே அந்தப் பூர்வகீக்குமிழம்பத்திலே பிறந்த குளன் இராசாக்குமாராகள் மதுரை பிழப்பெற்போனிருக்கும், ம

துரை எனின் துபோன பிறகும், மதுரை சிங்காசலத்திலே உட்காருகிற வழக்கமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அந்த வழக்கம் எந்தமட்டும் இருந்ததென்றால், இந்த இராசாகாங்கள் வந்து சண்டை செய்தினுடேயும் தங்களுடைய தேசத்திலேயிருக்கிற குத்தகை நங்கள் சொற்றிப்பி கேளாததினுடேயும் பலவீனப்பட்டுப் போய் ஒரு துணிக்கரமுள்ளவன் மூன்றாத்தின்து ஒரு புது இராசாங்கம் ஏற்படுத்திக்கொண்டதற்கு இவர்கள் இனங்கியிருந்துவரைக்கும் போலக் காணகின்றது, இந்த மதுரை இராசாகங்களே மதுரை சிங்காசலத்திலிருந்து ஆண்டார்களெல்லை சொல்லாம்போ விருக்கின்றது. (இன்னும் வரும்.)

(இண் ஆம் வரும்.)

LIFE OF MOHAMMED.—மகமதுவின் சுரித்திரம்.

மா. அதிகாரம்.

(The prophet's first warlike attempt unsuccessful—The failure compensated in the second—Account of the battle of the Beder—This victory much boasted of—Difficulties in the division of spoil—Caab, a Jew assassinated at the instance of the prophet.)

மகமதுவி அதிக கோபத்துடன் உத்தண்டமாய்க் கோறில் வங்கிகிழித்துடன் யுத்தன் செய்தபொழுது, அவ்யுத்தத்தில் அவர் ஈற்று மதுகல சித்தியடையவில்லை. பிறகு கோறில் வங்கிகிழித்தை சீசேர்ந்த வத்தகர் கூட்டம் சீரியாவில்லருந்து மக்கத்துக்குப் போ கிறதை மகமது கேள்விப்பட்டவுடனே தமது சிறை தகப்பன் காம்சா என்னவறையும், கூட துரத்தப்பட்டகளையும் அவ்விடம் நூப் பிரிவாக்கனுப் பிடித்தட்க்கும்படி சொன்ன வேலையில், இது கருத்தை அந்த வரத்தகர் கூட்டமறிந்தவுடனே தாங்கள் போர் பொருவதிலும் குழுப்பமில்லாமல் சமாதானத்துடனே மக்கத்துக்குத் திரும்பிவிடுவதே யோக்கியமென்று கண்டிபோய்விட்டார்கள்.

மக்கத்திலிருந்து ஏறக்குறைய சம சனத்துடன் அடுசோயியரின் வங்கிகிழித்துக்குக் கீழாகப் போன ஒரு பெரிய வத்தகர் கூட்டம் மகமதுவுக்கு விரோதமாகப் பழிவாக்கத் தெண்டித்தபொழுது நபியினுடைய ஒற்றரணவில்லருக் தங்களுடைய ஜப்பிரயமுஞ் செயித்த வெளுவுமுள்ள சத்துருக்கள் தங்கள் கைகளுக்குக் கிட்டவிருக்கிறார்களென்பதை நிபிக்கிறிவித்தபொழுது அவாகளைத் தொடர்ந்து மகமது வும் இன் அமு பலரும்போய் அவர்களை மேற்கொள்முன் வேண அவர்கள் மக்கத்திலிருந்த தங்கடங்கள் சுகோதரி அடத்தில் ஒரு துதனையுறுப்பிக் கொச்சத் திரட்ட பட்டைச் சனத்தை அதிக்கிற மனுப்புமூடி கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது சனங்களெல்லாரும் இவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட கெள்வியைத் தட்டி-அலு தங்களுடைய வத்தகசாமான் களையுஞ் தங்கள் சாப்பாடு மூதலான பண்டப்பாராத்தய்களையுமிழும் நுட்பாக வருமேயென்று கெழும்யூ டிப் பயமடைந் ததினால், (காட்டிய) சனத்தை அனுப்பினார்கள். அப்பொழுது மகமதுவும் யுன் னும் (காயக்) இரண்வீரர்களில் மிகு தியானவர்களும் ஓட்டகத்திலேவரி நினார்கள். இவர்களில் (என)

தயாவனங்கள் மூலம் சூட்டக நிலை தான் என்று நீர்த்து, பேர் நாடோடிகளும், மச்சப்பேர் படைத் துணைவர் சுனுமாயிருந்தார்கள். மகமது தமது உயிரையிழுந்தாலும் பாக்கியம்போலும், கோட்தியிழுந்தாலும் யுத்தத்தை நடப்பிக்கிறதற்கென்னி யுடனே மகமது செப்பிர்த்தனங்கள்குலே தமது சுனங்களைப் போருக்குத்தி தெரியப்படுத்திக் கருவ வல்லையுள்ள ஆண்டவன் அனுத்தரசத்தினுலே நீங்களோ வெற்றியை அடைவீர்களென்றார். ஆண்டவெலுத்தாகையினுலே தனக்குச் சொய்ய அகவலீத்திகிணடக்குமென்பதை நிச்சயித் துறுத்திப்பேசினாலும் மனித ஒத்தாகையையுமலர் தேடாமல் விட்டுவிட்டதேயிலகு. பிறகு மகமது தமது செகிள்கள் பதவிருக்குமபடி ஒரு கிழவையையும், அவர்கள் தண்ணீர் குழாய்களுமபடி அக்கீழறைக்குக் கூட ஒரு நிதயை முண்டுப்பண்ணிச் சேகிள்களுக்களித்தார். உடனே சுத்துருக்கள் மலையிலிருந்து தாழுவிறங்கினவுடனே மகமது சொன்னது. “ஆ, ஆண்டவனே! உமது சனமாகிய இவர்கள் அழிந்துபோலும் உம்மையார் பூயியிட்டுதொழுதுகொள்ளுவார்கள், என் பின்னாக்கே, தெரியங்கொண்டு

உங்கள் அத்திரங்களைச் சொலுத்துவார்கள். ஏனென்றால் நாள் உங்களுடையதாயிருக்கின்றது.”

யுத்தம் நடந்ததைப்பற்றி மகமனுவி சொல்லுகிறதென்னவே ஸ்வி ஒரு கையை நூட்டியான்று மோதி யதிர்த்த இரண்டுதானைக்களைப்பற்றி பிங்களுக்கு முன்னே காட்டப்பட்டது. அதிலோன்று பராபர ஞடைய சத்திய மத்துக்காக அற்புதமாய்ப் போர்பொருதது. மற்றது நிச்சுரர்களாக விருந்தபடியால் அவிசுவாகிக்களுக்காகப் போர்போருத அவர்கள் விகுவிகுதினாத் தங்கள் சொயுதன்

உக்கு முன்பாக இருமடங்கிதகமாய் நிற்கக் கண்டார்கள். என்றால், பராபரன் தமத்துக்குப் பிரியமானவரைகளைத் தமதொகையினாலே பலப்படுத்துகிறார். இப்படியே மகமது மத்துதார் தங்கள் சுத்தருக்கஞ்சு முன்பாக இருமடங்காகக் காணப்பட்டதை விட வேறுமின்னுடைய அந்புதங்களின்வேலையில் நடந்தன. அதைகளிலொன்றைக்கொடுக்க மகமது கைநிறைய அன்னி ஆகாசத்திலெவி ந்த மனவைகளைச் சுத்தருக்கூக்கன் முகத்துக்கு விரோதமாகப் பராபரனுடைய பெலவன் அதிக செதியடைனே கொண்டுபோனதினாலும் சுத்தருக்கள் பயன்து கெடிமண்டிடப் பின்காட்டி யோடி ஆர்கன். வீடாவிலே கொல்லப்பட்ட சனங்களைக்கொன்றவர்கள் சீங்களல்ல. பராபரனே அவர்களைக்கொண்டு. ஆ! மகமதுபியே மன்னைக் கைநிறைய அன்னி ஆகாசத்திலெவிந்தவரும் நீரல்ல. ஆண்டவனே அதைசெய்தார். மற்ற அந்புதமென்னவெனில் மகமதுபியீ முதன்முறை யுத்தஞ்செய்தபொழுது பராபரன் நிபிக்குதலவியாக (து) தேவதூதர்களை வரவிடுத்தாரென்றும், பிறகு (நகூ) தூதர்களை வரவிடுத்தாரென்றும், இந்தப் பரலோக வாசியான துணைப்படைவர்கள் அனைவரும் கறுப்பும் வெள்ளையுமான குதிரைகளிலே நிலந்து துணைச்செய்தார்களன்றும், அப்போது காயாசம் (Hiazum) என்றாகுதிரையிலேவில்நின்த காயியேல் தூதன்தானே மேற்கூறிய யுத்தகலகங்களை அதிக வீரரைத்தியத்துடனே முடித்தாரென்றாலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதைப்பற்றி மகமதுபியீ சொல்லுகிறதென்பதேவே, நீங்கள் கொஞ்சப்பேராய்ருந்தபோதுதானும், வீதாரிலே ஆண்டவனுக்களுக்குச் சேயானுலைத்தை பளித்தார். ஆகையினாலே நீங்கள் நன்றியறிந்தவர்களாயிருக்கும்படிக்குப் பராபரனுக்குப் பயப்படுக்கன். மூடியாகவே நீங்கள் தொடர்ந்தேர்க்கியாய் நின்றுபராபரானுக்கஞ்சினீர்களேயானால், உங்கள் சுத்தருக்கள் உங்களுக்கு விரோதமாகவந்தாலும், ஆண்டவன் (நகூ) தூதர்களைக்கொண்டுக்களுக்குத்தவிசெய்வப்பார்.

காயாப் (Caab) என்ற ஓர் பூதனை மகமதுநபி கொல்லுவித்த தினால் அவருடைய பழிவாக்குதலின் குணமின்னைத்தன வறிந்து கொள்ளலாம். ஏப்படியெனில் வெகுகாலமாக சிபியினுடைய எண்ணத்துக்கு மிகவும் வேறுக்கருப்பு நடந்துகொண்ட காயாப் என்ற ஓர் பூதன் வீதாவில் நடந்த யுத்தத்திலிருந்து மக்கத்துக்குப் போய்ப் பிறகு மத்தினாவுக்குப் போய்ப்பட்டணத்தில் மதிலகஞ்சுக்குள்ளிருக்கிற சனங்களுக்குத் தனது புலமைகளை வாசித்துக்கொண்டிருக்கும் பிறகு சத்யோசனையாய்க் கொல்லப்பட்டான்.

கூட்டுறை சேய்த பிரபஞ்சநால்

[ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.]

இரண்டாம்பிரிவு.-ஞம். அதிகாரம். மனிதசாதியில் விசேஸ்டல்டெண்கள் ஈயம். பக்கத்தினின்று.

அவது ஆயிரக்கார் அல்லது கறுப்புவன்னீத்தார் பிங்கல நிற்க தொடர்ச்சிக் கருங்க கறுப்பு நிறமட்டுமிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தலையொடுக்கி முகங் கீழ்ப்பக்கக் தத்தினேண்டு நெற்றி வில்வஜா யுக்கண்கள் புறப்பட்டு மூக்குத் தடித்துத் தட்டைப்பாகி உடுக்கன் பிரதானமாய் மேலுடுது மக்கத் தடித்து முருக்கும்படிக்கிறான்தெரும்பிய பதிந்து மயிருங்க நீதுத் தசீக்கருண்டு கூட்டதலாக இருக்கின்றது. காப்பிரிகனுடைய முகவுடவும் வரோப்பையா ருடைய முகவுடவுத்தைப் போர் சுற்றும் நுழீராமத்தில் பிண்ண கொருவி கற்ப முகவுடவுத்தினுங்கு குரங்கு முகவுடவுமாய் இருக்கின்றது.

கவுது. ஆல்திறேவியர் அலவுது பின்கல் வண்ணத்தார் மகாக் கோனி மரதிறமுள்ளவர்கள். அவர்களுடைய தலையின் மேற் பக்க மொட்டிக் கொற்றி சுற்றே விரிந்து மேனமுரசென்பு சுற்றே திரண் டெழும்பி மூட்கு அகண்றும் உறுப்புடைத்தாக மயிரும் கீஸ்டு தமிழ்த்துச் சூருண்டதாயிருக்கின்றது. இவ்விகற்பமானவர்கள் நவலாங்காவிலே உண்டு. அவர்கள் ஏரோப்பையாருக்கும் ஆயிரிக்காக்கும் நடுநிலையைக் கீதொன்றுகின்றது.

முக்கும் நூல்தான் தத்தோடு விடுவது தான் அதை விடுவது. மனித சாதிலை இவ்விதமாய்ப் பகுதியிட்ட சாதாரண ப்ரிரிவில் இரண்டு காரியங்களை நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கவது, இன்னாலும் இன்னவிதமாயிருக்கு மென அறதியிட்டலே ஈணங்கள் அஞ்சலத்திலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும்மையத்துக்கொள்ளப்போகாது. பிங்கலம் அல்லது செப்புவனனத்தார் சுத்திவெளிக்காரருக்குள்ளும் உண்டு. ஏற்றோட்டிப்பொருட்டைய வழிவம் ஆசீ

ம்: அதினுமுகிதமான தோல் கறப்புவன்னத்தாருக்குள்ளுண்டு. உச்வது. இரண்டாவதாய், சில சாதியார் பிரதானமாய் ஏரோப்பையின் பல இடங்களிலே பரந்திருக்கவும் அவ்விடத்துள்ளசாதிகளுடன் கலந்திருக்கவும் எதுவாகின்றது. ஆகவே, வெள்ளக்காரருக்குள்ளே புகர்வன்னத்தானுடைய அகன்ற கண்ணவன்புகளையுடன் தட்டை முத்தையும் அல்லது காப்பிரினுடைய தட்டை முக்கையும் தட்டத்துடுக்கையும் கான்பதினும் ஆசியர் ஆபிரிக்காருக்குள்ளே ஏரோப்பையாருடைய வடிவங்கள் தோன்றக் கான்கிடும்.

உலவது. சகல சாதியாரையும் தேவுனுரே இரத்தத்தாற் பிறப்பித்தாரென்று வேதன் சொல்லுகின்றது. சகலவரும் ஒரே மனுக்கோட்டினின்றும் தோன்றினார்கள். தப்பகை வஞ்சானுகின்பெரனைப் பேர்கட்டிச்கொண்டுவித கருத்திற்கொத்திசையாத கிலருமுண்டு. முக்கிய சிருட்டிப்பையன்றுமின்தள் பூமியிற்குறேற்றி மூன்றாக காரண நாட்டும்படி இவர்கள் பல வழியாலும் பிரயாப்பட்டார்கள்.

யகுவது. தாவின் என்னும் விஞ்சானுகிரியர் மனுষர் கிப்பியிற்குறேற்றினார்களன்று ரண்ணாகிறார். இக் கருத்து நாம் கிடிக்கிறோம் தாத அளவுமடைமையாயிருக்கின்றது. வேறு சிலர் அளவை மாற் சாதிக்கிடுமெனக்கூறி மனிதசாதி குருக்கு தேற்றி திருக்கிய நிலையென்று பாணிக்கிறார்கள். ஒருங் அவற்றங்கள் நூ மோர் சாதிக்குருக்கு மனுக்காதியிற் சேர்ந்ததென்ற விண்ணியல் என்னும் பெரியவர்கூட என்னி அதைக் குருக்குக்கும் அசட்டு மனிதருக்கும் இடைநிலைத்தொடையாக சிறுவியிருக்கிறார்.

யசுவது. அளவை நியாயத்தின் கறவும் ஹவ்வனவுகலைவிற்பனரை மயக்கிடுன்ன தத்திலிருக்குங் தேவுலுடைய வாக்கையும் அதிகாரத்தையும் புரட்டுத்திருக்கு முயல்ப்பண்ணிற்றெயெனக் கிடிப்பது நமக்கு மிகவுக்கு சங்கலமாயிருக்கிறது. கடவுளுடைய ஆலோசனை நிலைக்கிறும். எவ்வளவு ஆழமுடு சாதாரணமுமாய் அவருடைய பிரமாணங்களுக்கத்திட்டிருமோ அவ்வளவை தெளிக்கும் புத்திக்கிசைவும் என்னவாயவை தொன்றும். பிரபஞ்ச காலையும் வெதாகம நூலையும் மெய்மையைப் பற்றவேண்டுமென்ற பதவிய ஆவலுடன் தேர்க்குபார்க்குமிடத்து அவை ஒன்றையான்று விளக்கி வலியுறுத்துகின்றன.

உலுவது. குருக்கின்றதையும் இவ்வித கிட்டைகொண்டு தேர்ந்து பார்த்தால் அஃது மனுக்காதியோடு சாராதென நாங்காண்போம். மற்றுங்குருக்கின்றக்களப்பார்க்கிலும் ஒருங் அவற்றங்கள் நூக்குக்கு மனிதருடையகங்காலம்போலும் கங்காலமுண்டு. ஆயி அம் அதுவுட் தற்பவமாய் விதற்புடைத்தாயிருக்கின்றது. மனுஷி ஆடையூள்ளங்கள்தன்றிற் பார்க்க ஒருங் அவற்றங்களையும் நீண்டும் டெருத்துக்கள் மூன்று குறையு. மேல் இம்மிகுகத்தின் வாயுப்புக்கரையேரடு சார்ந்த ஒருவகைப்பையுண்டு. அது வெள்ளைக்காரர் குறுத்தவர்கள் கிவப்பு வல்னத்தர் எவ்வகுள்கேளுமில்லை.

(இன்னும் வரும்.)

(The following article is the original of the foregoing.)

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.
PART II.] *Varieties of the Human Race.* [CHAP. 3.
(Continued from page 111.)

8. *Fourth*,—the *African or black man*, varies from a deep tawny to a perfect jet. The head is narrow; the face projecting towards the lower part; the forehead arched; the eyes projecting; the nose thick and flat; the lips particularly the upper one, very thick; the jaws prominent; the chin retracted; the hair black, frizzled and woolly. The countenance of the negro is more unlike the European, and more like the monkey than that of any other variety.

9. *Fifth*,—the *Australian or tawny man*, is of a mahogany color; the head is narrowed at the upper part; the forehead somewhat expanded; the upper jaw slightly prominent; the nose broad, but distinct; and the hair harsh, coarse, long and curly. This variety inhabits New Hol-

land, and seems to form a middle point between the European and the African.

10. In this general classification of mankind, two circumstances must be remembered. First, the distinctive characters will not apply to every individual of the particular division to which they belong;—swarthy or copper colored persons are often found among the genuine white race; and European features, and sometimes even a fair skin, are to be met with in the black and tawny tribes.

11. In the second place, we must recollect that the frequent migrations among some of the divisions, particularly the Europeans, would cause this race to be widely scattered, and prominently intermixed with the other races in their own particular divisions of the globe. Consequently, we are more likely to meet with Asiatics and Africans possessing European features, than to find among the white race the wide cheek-bones and flat face of the *brown man*, or the flat nose and thick lips of the negro.

12. The Bible informs us that “God hath made of one blood all nations of men”—that all descended from one human pair. There have been men, calling themselves philosophers, who were not satisfied with this plain and simple statement. These philosophers have, in various ways, endeavored to account for the appearance of man on earth, without any special creation.

13. One philosopher, Darwin, conjectures men sprung from oysters: this theory is too absurd to deserve attention. Another class of men, pretending to reason, assert that the human race are only an improved edition of monkeys. Even the great Linnæus thought the orang outang might belong to the human family; and he places it as the connecting link between monkeys and uncivilized men.

14. It is a sad reflection, that the pride of reason should have deceived so many learned men, and made them attempt to subvert the word and authority of the Most High God. But his counsels will stand; and the more deeply and generally his laws are studied, the more plain and rational they will appear. The books of nature and of revelation mutually explain and enforce each other when examined with a humble and earnest desire after truth.

15. If, in this spirit, we examine the monkey tribe, we shall find that they cannot belong to the same race with man. The orang outang has a skeleton more like the human form than any other species of the monkey, but even that is essentially different. The vertebrae (little bones of the back) are less by three in the orang outang than in man. Then the animal has a peculiar membrane, or pouch, connected with the larynx, or windpipe, which belongs to no division of man whatever, white, red, or black.

[To be continued.]

நீதிமோழிகள், யந். அதி. க—டு.

ஞானமுள்ள மகால் தகப்பளில் புத்தையைக் கேட்கிறார், சரசக் காரனே அலட்டுதலைக் கேளான். தன் வயின் நற்கணியினாலே அவனவன் நன்மையைப் புகிப்பான், துரோகிகளின் ஆத்தும் மோகொமைமையைப் புகிக்கும். தன் வாயைப் பத்திரம்பண்ணுகிறவன் தன் ஆத்துமத்தைத் தமிகாக்கிறான், தன் னுதடுகளை அக்காக்குகிறவனும்கோகலங்கல் வரும். சேந்பேறியின் ஆத்துமம் இச்சித்தாலும் ஒன்றும் வராடு, சக்கிரரைசியுள்ளவர்களின் ஆத்துமமேர் புவிட்டாரும். நீதியன் பெய்ப்பேச்சுசப்பகைக்கிறன், ஆகாதவடை வெட்டு மும்லில்செசையுண்டாக்கிறன்

கடி தங்கள்.

(Letter from a Missionary lady to native wives and mothers.)

எனத்ருமையான செகோதரிகளே,

நான் யாழிப்பொன தீவுவிட்டு வங்கியிரு உங்களுக்கொரு கா
கிதம் விரிவாயெழுத்தீர்க் காத்திருந்தும் எங்கள் குழந்தை துண்பமா
யிருக்கிறதினாலும் எனக்கு ராக்காலங்களில் நித்திரையுமில்லாதப
டியினாலும் வேலைகளைச்செய்ய நேரமுமில்லாதபடியினாலும் ஏறு
தாமல் விடவிட்டேன். இப்பொழுது இத்தேசத்தைவிட்டுச் ச
டியாய்ப் போகவேண்டிவந்தபடியால் நான் உங்களைமறந்துவிட
வில்லையென்றதை கீங்கள் அறியும்படிச்சு இந்தச் சிறுக் காகிதத்
தை உங்களுக்கெழுத்திகிறேன்.

நீங்கள் யாவுரும் நித்திரைகொள்ளும் வேலைகளிலேதானும் அநேகமுறை நான் உங்களையும் உங்கள் பிள்ளைகளையும் நினைத்து நீங்கள் சூலாக்கியராகவும் தேவ அறிவு உங்களுக்குண்டே தலைப்படவும் வேண்டுமென்று தேவஜைப்பார்த்து மன்றாடியுக்கேதன். கிறில்துமார்க்கத்தினால் உங்களுக்குக்கூட்டத்தைச் சாலாக்கியங்களே நினைத்துப் பாருக்கள். நீங்கள் உங்களிறுத்தைத் தெய்யாய்க்கீற்றுதுவுக்கொட்டிவித்து முற்றுப்பலரைப் பிஸ்பற்றினாலும் எப்படிப்பெட்ட நித்திய திரவியங்களுக்கு சங்கதோஷங்களும் உங்களுக்குண்டாயிருக்குமென்று பாருக்கள். இப்படிப்பட்ட ஆசிரியாதங்கள் உங்களுக்குமாத்திரம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ? அவ்வுடன்களுக்கும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்குமென்றேதே வாக்குத்தத்தம்.

முதல் பராபரதுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையுக் கூடுமிக்கன்கள். பின் இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படுமென்று கிறிஸ்து சொல்லியிருக்கிறார். உங்கள் பின்னைகளை ஆண்டவரை நேசிக்கவும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாவும் படிப்பிடிருதே உங்கள் மூதறக்கவலையாயிருக்கவேண்டும். இதற்காக கிங்கன் கட்டோறும் சொப்பம்பன்னூக்கிறதுமன்றி உங்கள் நடக்கையிலும் புதிதி பொதக்கங்களாலும் அவர்களைத் தெருட்டவேண்டும். அவர்கள் நல்லவர்களாகவும் பாக்கியசாலிக்காகவும் மற்றும் சனங்களாக சனக்கூக்கப்படுகிறவர்களாயுமிருக்கிறது உங்கள்விருப்புமென்று அவர்களுக்கூறியிக்கவேண்டும். பின்னைகளுக்கு உலகப்பொருள்களைத் தேடிவைக்கிறது பெற்றிருக்கு வடிக்கம் அதுபேரவுங்களுமுங்கள் நேரங்களையும் உங்கள் வருமானங்களையும் செலுத்திவருகிறது மோசம். இப்படிப்பட்டவர்கள் பராபரவிடத்திற் கொள்ளியாடுகிறார்களென்று வேதந் சொல்லுகின்றது. பராபரதுடையவர்களென்று உடம்படிக்கை பண்ணிட்டுக்காண்டவர்களையிட நீங்கள் பராபரதுடைய வசனங்களைவாசித்துச் செப்பம்பண்ணவேண்டிய வேண்களிலும் உங்கள் நன்மக்காகவைக்கப்படுகிற கூட்டமுக்குஞ்சுப் போகுவெண்டிய வேண்களிலும் உலகவேலைகளுக்குட்படவுதாம் இப்பாசங்களாற் கூட்டப்பட்டிருப்பது. தநித்திரகுஞ்சுக்கு குலசேஷிப் பிரபவியத்துக்கு உட்படவேசெய்யாமல்வருப்பதும் பராபரவிடத்திற் கொள்ளியாடுகிறதாயாக கூக்கும். நீங்களிலுமில்லை நிற்கிறவர்களுக்கென்று நியமித்திருக்கிற ஆசீபாதங்களை உங்களைவிட்டுடெடுப்பார். நீங்களுக்கான பின்னைப் பராபரதுட் கொடுவித்து அவருக்குப் பயப்படுகிறதற்கேதுவான வழியில் நடத்துவோமென்று வாக்குப்பண்ணியிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கும் உங்கள் பின்னைகளுக்குஞ்சுகளைக்கிறதாகிய அக்கியாளிகளை நீங்கள் கிணேகித்தாலும் சங்கித்தாலும் அவராக ஞாடை நிலைப்பரம் பரிதாப்பட்டத்தக்கெத்தன்று அவர்களுக்காகப் பரிதிபக்கிறதை உங்கள் பின்னைகள் கண்டுமிகு. உங்கள் பின்னைகளை அத்தன்மானித்துவமுடைய பராபரிப்புக்குஞ்சுக் கீழாகவிடாதபடிக்கு எத்தனைப்பாடியிருக்கின்றன. அவர்கள் பரிதாப்பட்டது என்று கீழாகவிடாதபடிக்கு எத்தனைப்பாடியிருக்கின்றன.

நினப்பாடுகளையுக்கன். அவர்கள் கூத்துப்பார்க்கவாருதல் சுற்றினப்பாடுகளையாவது சரித்திருக்கணவாது அக்கியானதே தீவர்களுடைய முராண்மக்களையாவது கேட்கவும் வாசிக்கவும் ஜி டங்கெர்டாத்திருங்கள். கூத்திரப் பூங்காவிலிருந்த ஆதாமேவாஜை பப்பறியும் பொலிவாதவர்களானவாகன் அழிக்கப்படும்போது கூத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்த நோவாவைப்பற்றியும் பராபரங்களொன்றைப்படிசெய்து ஆம் நள்ளு அருமையான குமாரஞ்சிய இசோக்கை த்தகனப்பவுசெலுத்தச் சமமதித்தத் ஆபிரகாமமைப்பற்றியும் யோட்கூப்பைப்பற்றியுள் சொல்லிய சரித்திரங்களை எடுத்துச் சொல்லுக்கன். அவர்களானவொரு வார்த்தையையுங் கவனிப்பார்கள். இவ்விதமாக வேதமுற்றியுமூள்ள சரித்திரங்களையுங் கொல்

உங்கள். அவைகள்வரவரப் பதுமையாயும் மெய்யானவகளா யுமிருக்கும். நான் நடத்திவருகிற்கிழமாதிரி இதுதான். காலாகால நக்களில் அவர்கள் வேத சாதிதீரங்களைச் சொல்லக் கூடால்லிக் கேட்கிறீர்கள். இப்படித்தான் திமோத்தேயுள்ள தாழும் பாடி டியாரும் அவனைப்படிப்பித்தது. அதுதான் அவனையப்படிப்ப டட நலவளவுக்கிறது. உ. திமோத். க: அதி. உ. வசன்மீ. கூ. அதி. மிகு. ஏன்னக்களைப்பாருக்கள். இக்காரியங்களைப் பலமுறையும் உங்களுடனே மாதக்கட்டங்களிற் பேசினேனும். நீண்களவுகளின் மேன்மையைப்பற்றி அதிகமதிக்கமாய் உனருவீர்களென்று நம்பியிருக்கிறேன். மறுபடியும் உங்களெல்லாரையும் வந்துகரண்கிறது எங்குப்பெரிய விருப்பம். கத்தருக்குப்பிரியமானால் இரண்டுவருடத்தில் இத்தேசத்திற்கு வருவாமென்று காத்திருக்கிறோம். இத்தக் கடதாகிக்கொரு மறுமொழியைப் பெற்றுக்கொள்ளுவேண்டும் காத்திருக்கக்கூடியமையப்போதாது. நாங்கள் அமரிக்காவிலிருக்கும்போது உங்கள் காகிதங்களையும் வாசிக்கவிருப்பப்படுவோம். கோப்பமா காகிதமெழுதினபோது உங்களொப்பொருவரையும் பற்றிவெவ்வேறுபெழுதினார்கள். உங்கள் சுகசெய்திகளைப்பற்றியும் உங்கள் கிலருக்கிண்ணுங்குழுங்கதை சிரபாரானுடைய கிருபையாலே பிறந்ததென்பதைப்பற்றியும் சங்தோஷப்பட்டேன். பிரதானாமாய் வெக்காக பெண்சாக்கி ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாயிருக்கிறோம். அவழுமிக்கத்தக் காகிதத்திலே கூக்கிறது என்னுடைய விருப்பம். உங்களிற் கிலர் துன்பத்திற்கு வீட்டுப்பாதிப்பட்டங்கள். இராகேல் அவ்வளவு வருத்தப்பட்டாளன்பதைக் கேட்டபோது துக்கப்படுகிறேன். அவனுக்கு வருகிற வருத்தங்களொல்லவான்றும் தேவனிடத்திலிருந்துவான்து, எழும்பு முறப்படு இது உண்ணுடையவிடமல்லவென்று கொல்லுகிறதாதனுக்குச் சரியன்று நினைப்பாளாக. எங்கள் பட்சமான பரயிதாத் தமது பின்னோகள் தங்களைண்ணங்களை மேலாண்காரியங்களிற் செலுத்தும்படிக்குப் பலவிதமாய்ப் படிப்பித்து வருகிறார். கிலவேளாகவில் அவர்களுடைய கிணேகிதறையும் கிலவேஜாகவில் அவர்களுடைய திரவியங்களையும் சுகத்தையும் அருமையான பின்னைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார். கந்தரென்பக்காவலரென்று உண்மையாய்க் கொல்லுகிறவர்களின் மாத்திரம் நித்தியியலாய்த்துறையும் சங்தோஷத்தையும் கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாருக்கும் நான்மை செய்யிங்கள் பிரதானாமாய் விகாவுசாத்தின் வீட்டாருக்கு நான்மை செய்யிங்களைநூற்றால்கிட்டத்த மறவாதிருக்கார்கள். எம்மிலியாவெவன்பவரும் இன்னுள்ள கிறு பண்பின்னைகளைப் படிப்பிக்கிறான்றதற்காகச் சங்தோஷப்படுகிறேன். யாழ்ப்பானத்துக்கொரு அச்சுடியன் டிடைவை அனுப்பவிருக்கிறேன். அதை எமிவியாவெடுத்து நாடோறுமிப்பள்ளிக்கூடத்திற்குவருகிறபெண்பின்னைகளுக்கு ஒன்றொருசுட்டை தைக்கத்தக்க அனுவ கொடுக்கலாம். அது வரும்போது கோப்பமாய் எம்மிலியாவிடத்திற் கொடுக்கட்டும். உங்களைவாலுகிறார். உடமடப்பகுச்சிக்கியமானாலும் அவர்களிற் கிலருக்கெழுத்துவாரா. எங்களைப்பற்றிவிகாரிக்கிற உங்கள் அயலகத்தாருக்குஞ் சலாக்குகொல்லுகிறார்கள். அறிவைக்கரொடுக்கிற சமாதானம் யூடீயக்கெறில்துவிலிமித்தம் உங்கள் மனதிலும் கிருதயத்திலும் இருப்பதாக. எங்களுக்காகச் சொப்பன்னுங்கள். உங்களை எங்கள் நினைக்கெசப்பகளில் நினைப்போம். உங்களையின் உவகத்திலே காணக்கூடியோடில் அதிகச் சங்தோஷப்படுவோம். அதனுலம் அதிகம் மோட்சத்திலே காணக்கூடியோலு. அண்டவருங்குட்டனே இருப்பாராக.

(On Tamil Grammar.)

(Concluded from page 141.)

துட்பாதி துட்பப்பொருள் விளக்கங்களுக்குச் செயும் வித்துவாக்கை சீங்குப்பிரபுவாகிய சங்கரமாத்சிவாயுப்புலவர் அவர்களுடைய வரை பிழையன்று மறுத்திருப்பதைத் தடுப்பதற்கில் பேசுவது.

கவது. சங்கரநமச்சிவாயப் புலவர் அவர்கள் ஆறுதலூரு-வே-என் பதற்கு ஆடும்வேற்றுமைக்குறியாகிய அது ஏருபு மேற்கொல்லிய எட்டு வேற்றுமையுருபுக் கண்ணுமேற்கூடுமென்று சொல்லுதலைத் தீட்பற்றிப் பெய்யோய்க்கி ஒடைச்சொல்லாக்கிய உருபுகளை ஏற்குமென்

வியிருக்கவும் அவைகளை அவர் யோசியாமல் இடைச்சொல்லாகிய உருபை ஏற்குமென்றுமரத்தூ மோசமென்ற சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால் அவ்வளவு யோசனையற்றவரும் இவ்வகைப்பட்ட சூத்திரங்களை விளங்கிக்கொள்ள விவேகம் போதாதவருமாய் இப்படி லேசாயெண்ணையும் பேசவு ந்தகீச் வித்துவானு? அவருடைய வரையினுட்ப்பட்டதைக்கண்டு அதிசயித்து மதிக்கும் நிறைகோர்மானா நிதாந்துசெலவில் புத்திமான்கள் அப்படி ஒருபோழ்தும் எண்ணையும் பேசவும்மாட்டார்கள்.

உவது, சாத்தனது என்பது குழுமயது கோட்டது என்பன போலக் குறிப்பி வினையென்று சொல்லி மேறும் பதம் பிரித்து அகரம் சாரியென்பனவும் துவில்குதியெனவும் வரையறைத்துச் சாத்தங்கைப் பகுதியென்று வரையறைக்கமாத்திராந் துணியாமல் மவனாய்விட்டார்கள், குறிப்புவினையானது பொருண் முதலாறு தோற்றிமுன்னாற்றுன் வினை முதன் மாத்திரை விளக்கல் வினைக்குறிப்பே என்னுஞ்சுத்தித்தின்படி பொருண் முதலாறு நின்றுவமாய்க் குழும ஊர் என்பனபோலும் பகாப்பதங்களினின்று தோன்றி, குழுமயன், ஊரன் என்பன போலும் வாய்ப்பாட்டில் வழங்குவதன்றி சாத்தன புலவன் என்பனபோலும் பகுபதங்களினின்று தோன்றி சீச் சாத்தனது புலவனது என்பனபோலும் வாய்ப்பாட்டில் வழங்குவது முன்டா? அப்படியாகில் குழுமயனது, ஊரனது, சிரவனனது, சுதுமுகனது, கரியனது, கூத்தனது, இவையெல்லாம் குறிப்புவினையாகி, தத்தம் பகாப்பதங்களே பகுதியாகும் என்பதை அவர்கள் மறுத்தனர்போலும், அன்றியும் குழுமயது கோட்டது என்னுஞ்சுறிப்பு வினைகள், குழுமயயுடையது கோட்டையுடையது என்குழுமயைக் கோட்டையை கோட்டையை கூட்டும் பொருளாய்க்காட்டி ஆரும் வேற்றுமையைப் பொருளாய்க்காட்டுவது போலச்சில புலவர்களுடைய குறிப்பு வினையாகிய சாத்தனது என்பது சாத்தனையுடையது எனக்கூட சாத்தனை யுடைமைப் பொருளாய்க்காட்டுகின்றதா? சாத்தனுக்குப் பிற்காலன்றியல்லோ உடைமைப் பொருளாய்க்காட்டி ஆரும் வேற்றுமையைப் பொருண்மையினிற்கிழேனன்றுணைசெய்கின்றது.

விது. சுக்கர நமச்சிவாயப் புலவரவர்கள் ஆறும் வேற்றுமை ரூப எட்டு வேற்றுமை யுருபுகளையும் ஏற்குமென்ற தது உருபுகுபேப்த குமென் தூராலுதலாகிய பிழைப்பட்டு ஒரு அராற்றுள்ளத் திறமென்ற சொல்லப்படாமல் போய்விட வீராகமுனிவர் ஆறும் வேற்றுமையுபு ஜம்முதலிய ஆறுவேற்றுமை யுருபுகளையும் மாத்திரமே ந்குமென்ற தது உருபுகுபேப்த குமென்று சொல்லதலாகிய பிழைப்பட்டா மல் ஒருவாற்றுற்றிருமென்ற சொல்லவங்தல்விட சூசும்யாதி எழுவாய் விதி இரண்டையும் விலக்கிக்கொண்ட விசேஷங்ந்தான். ஒருவாறு யத்திரமென்று சொல்லப்பண்ணிற்கு அல்லது வேறேது மொதுவாறிருக்கு நு பண்ணிற்கு அறியவிரும்புகின்றனம்.

இனி நாலாகிரியா இலக்கண்ணயாப் பெற்று சொன்னது போல உரையாகிரியாகிய சங்கர நமச்சிவாயப்புவர் அவர்களும் உருபுருபேற்று மென்றிலக்கண்ணயாப் பெற்று சொன்னது எப்படி உருபுருபேற்று மென்று மலூப்பவர்களுக்கு வளங்கச் சொய்யுங் தெளிவுரை வருமாறு.

ஆற்றுபு மேற்குமவ்வுருபே, தூ. ள். (பொருண்ணமயிடலுருவாற்றுதும் விகாரமின்றித் தன்னிலையினுறும் பெயர்களேயுண்றி) ஆறும் வெற்றுமைப் பொருட்குறியாய் நிற்கும் அது வருபும் (பெயர்ப்பொருண்ணமயோடும் சூக்கதேசத்தில்) எழுவாய் முதலிய எட்டுவெற்றுமை ஏற்புகளையுமேற்று வழங்கப்படும். எ. று.

இவ்வரை தெளிவு பிருப்பதுமன்றி, குற்கும்-எனவும், பெயர்வு,- எனவும் சொல்லப்படும் சூத்திரங்களின் கருத்துக்கும் தொல்காடு பியட்டுவது பிற்கு பிற்குத் தேவை மென்னுடைய சூத்திரங்கள் கருத்துக்கும் அதிலுமைச்சாபுக்கும் வீரமாழுவாயா சொன்னும் தொன்னும் சூத்திரங்களுக்குத் தீவின் சாபுக்கும் சங்கர நமச்சிவாயப்பீலுவர் அவர்களுடைய வரைக்கும் சாத்தனை து சாத்தாத்தனை என்ன முதலிய இலக்கிய வழக்கிற்கும் இலையுமாயிருப்பதற்கு.

சம்பூரணம்
யாழில்பாணம் சுண்டிற்குதி இலங்கைத் தகரில்
தில்லையமபலவாணா சுவாமிநாதன்.

(Answer to the inquiry—who is the god of the Vellalas?)

கடவுடினை.

மங்கலம்பொவித்தருமிங்கிலி சுதிபார்தங்
திங்களங்குடைநிழறங்குமம்புவியெல்லாம்
உதயதாரகைப் பிரிவை வீசுமுந்தமப்பிரபுக்கே,

உதயதாரகை உம். புத்தகம், யூன். சஞ்சிகைபில் சந்தேக நி
வாரணப்பிரியன் கார்த்தி கதிரித்தம்பி வினாவியவினாவிற்கு விடை.

வாய்மொழிபேசிவாதுகள் புரியி
பேருவரலீனர்களுமிழுவரதனுற்
சங்கைகடவிரவேசதுரோடு மிப்போழ்
தங்கைக்கொண்ணல்வினருங்களியெனவே
முங்கைதாலுதாரணம் விந்தையாப்பீ பற்பல
ஏங்கைத்தமிச்சையென்கைத்தபிரிகுத்தி
எடுத்துக்கூட்டி அடுத்துக்கோட்டிட்
தொடுத்தநாட்டி விடுத்துக்காட்டி
அவில்லித் துச் செறிவுறவுத்துக்
குறிபெறுவித்து நெறியுறவுப்பன்
வாருமின்சாருமினேருமின்பாருமின்
உள்ளுமின்றெள்ளுமின்கொள்ளுமின்வள்ளிதாய்
நலைவவவவகவவவை வையிவையே.

சாதிமரபு

ஆனான் முகன் முகத்திலாந்தனர்மரபுண்டாகத்
தோளினிலரசர்வந்கீந் தோன் நிடத் தொடைக்கடம்மின்
மீவும் வணிகர் தய்கள்மெய்க்குலமுதிக்கத்துயிய
தாளினையதனிலேவாஞ்சாதியுதித்தனிறே.

இது வேளாளரைப் பிரமாவின் பாதத்திற்குற்றினவர்களென்
றும், நாலாவதாய்த் தோற்றினிதனுல் நாலாஞ் சாதியாரென்றும்
படிப்பிக்கின்றது.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் முதலாவது அகத்தினை
யில், உச்சர் சூத்திரம்.

அவற்றுள் ஒதுங்குதாதுமுபர்க்கோராமேன்—இதன் பொருள்—
ஆம்மூன்றினுள் ஒதுந்பிரிவும் தாதித் பிரிவும் அக்கணர்முதலியலுவ
நிடத்தனவென்றாலும்—மூவரையுமாய் நோராரெக்காறவின்வே
ஊளரை ஒழிந்தோரென்றும்கூறுவதைக் கொல்வியிருக்கின்றது.

இது அக்கணர் முதலியலுவரையுமேற்குலவத்தோரென்றும் வே
த மோதுதற்குரியரென்றும் வேளாளர் அவர்க்குக் கீழ்க்குலவத்தோ
ரென்றும் வேதமோதுதற்குரியரல்லரென்றும் காட்டுகின்றது.

இலக்கணவிக்கம் இவது. பாட்டியல் ராக்ச. சூத்திரம்
நாலேகரகமுக்கோண்மறையே
யாயுங்காலை அங்கணர்க்குரிய

ாக்சு. சூத்திரம்.

படையுங்குடையுங் கொட்டியுமூரகங்
நடையில் புரவியுங்களிதுக்குறை
தாருமுடியுங் நேர்வனபிறவுங்
தெரிவுறுசெங்கோலரசர்க்குரிய

ாக்சு சூத்.

வைசியன்பெறுமே வாணிகவாழிக்கை

ாக்சு சூத். வேளாண்மாந் தர்க்குதுதனைவல்-திலை
மென்மொழிப்பிறவகைகிக் குங்கி

இல்லிடத்து வேளாண்மாந்தரென்கி சுயபெரும் உழுதுரெணன
ச் சுயலியமும் குறித்துநாலாம் வகுப்பில்வைத்து வேளாளர் நா
லாம் வருணத்தவரென்பது பூரணப்படக்காட்டியிருக்கிறார்.

கவித்துறை பாட்டியல் உட்.

காலையன்சநிதிரனித்திரன்கண்டன காவலர்க்கு
மாலையன்சேயரன்கண்டனமாறையோர்க்குதிதிக்
காலையன்காண்மத்தவெழுத்துவனிகருக்கு
வேலையன்கண்டன வேளாளருக்கு விலக்கினவே.

இதில், செட்டிகள் மூன்றாம் வருணம் வேளாளம் வருண
மென்று அவ்வப்பெயரினும் அவ்வப் பகுப்பிலைத்து வேளாளம் வருண
தெரிகின்றது.

உரிச்சொல்

ஒத்துதொழில்செய்வேறயனாருவில்வங்கோர்
முத்தொழிலோரவாணிகர் மொய்தனத்தோர்வத்தர்
எறின்மல்ரோன்பாதத்தில் வங்கோரியலேர்த்
தொழிலுடையோர் சூத்திரரேயாம்.

இதினாலும் மெந்துறித்திருக்கிறபடி சூத்திரரும் நாலாம் வருண
த்தாரும் வேளாளரென்பது துவக்கம்.

சூத்திரரும் நாலாம் வருணத்தாரும் வேளாளரென்பதற்கு இவ்
வளவு திருட்டாந்தங்கள் போதும் ஓவைகளை அங்கீகரியாது மே
விட்டாரும் பேசத்தொடங்கினால் மேஹாக்ஸிலிவருக்கிற அரேக
திட்டாந்தங்களெடுத்துக் காட்டி உண்மையைத் தின்மையாய் நா
ட்டுவோமன்றிக் கூட்டுப்படிக்கு இப்படிக்கு

யாழிப்பாணம் } சகல சந்தூணவகியன்
தாளாசல-ஆடு. ஆன்மீ. உதத். } சத்தியதிர்ணயகவாய்.
தாளாசல-ஆடு. ஆன்மீ. உதத். } சத்தியதிர்ணயகவாய்.

பத்திராதிபர் துறிப்பு

வேளாள குலத்தவர்களே, உங்களைப் பரார்க்கிலுங் சற்றும் மே
ம்பாடாயிராத உங்களுடைனால்த் படைப்புகளிலுக் கீழ்த்தரமா
ன நிலைமைக்கு உங்களைக் கொண்டுவருகிற சைவமத்தைச் சுத்தி
மயுள்ளதென்று நம்பிவருகிற கீங்கள் எவ்வளவு மதிக்குறைவள்ளா
வர்களென்று பாருக்கன். கீங்கள் பிரமாவிலிருந்து
தோற்றினவர்களப்படியை காட்டுவதுமேலுக்கட்டுத் தகுத்த
காரியமல். ஆனாலும் பிரமாவடையை தொடையிலிருக்குது விசியர்
தோற்றினபடியால் வேதமோத அவர்களுக்குலைத்தரவுண்டு. உங்கள்
கூட்டுக்கோ ஒரு தேவன். விசியருக்கோ வேறெரு தேவன். பிரமான
கூட்டுக்கோ பிள்ளைஞாருக்கோ வேதமோத அவர்களுக்குலைத்தரவுண்டு. அது ஒருவிலை
நம்புகிறீர்கள். அது பாரப் புரவியென்று கீங்கள் நம்பவில்லை
யா? மறுபேர் வேதமோத அக்குரியவர்களாயிருக்கிறது போல் கீ
ங்களும் அப்படியே ஒதுக்கிறதற்குத் தகுதியினையடையவர்களென்று
உங்கள் சொந்த தியங்காது உங்களுக்குச் சொல்லிக்
கொடுக்கவில்லையா? சைவர்களுகிறவேதமாவதென்ன? அதைக் க
ற்றதினால் ஆராகுதல் நயத்தையடைந்தார்களா? வேதத்தைப் ப
டிப்பதற்குல ஒரு மனின்புத்தியடைவதானு? அது ஒருவிலை வில்லை
கூத்துமா? அது ஒருவிலை மோட்சத்துக்குப் போகப்பண்ணுமா?
இல்லை இல்லை, அதிகமதிகமாயிப் பேதத்தை அனுதினமும் ஒயா
ற் படித்தவர்களைப் பாருக்கள். அவர்கள் மறுபேரிலும் புதிக்க
காரரோ? அல்லது மறுபேரிலும் நயப்பட்டவர்களோ? இல்லை,
இல்லை. வேதத்தைப் படித்ததினால் அவர்களுக்கு வந்த நலமென்ன? அது அவர்களை அக்கைதொகான் எவேபன்னிற்று. அது ம
றுபேரை இகழ்ந்து தன்னைவே எண்ணிற்று. தேவனுடைய சத்தி
யத்திவிருக்குத் திலிகீப்போக ப்பண்ணிற்று. அவர்களோகுருடர
க்கு விக்காட்டுகிற குருடராயிருக்கிறபடியால் இருக்கிறத்தாருங்கு
மியிலேதானே விருவார்கள். சத்தியஞ்செம் அவர்களீல் இல்லாதப
டூயால் அவர்கள் பொய்யையே நம்புகிறார்கள். வேதங்களைப் படிக்கிறதற்குத் தகாதவர்களாலும் பிரமணருடைய பாதங்களை
தித்திடப்பட பகவன் வெள்செத்தைக் காங்கிறதற்குத் தலையைத்
மிர்த்திடப்பட பாராமல் கர்காந்துகொண்டுக்கும் புரவுக்கும் சரியா
ருக்கிறதென்ன? உதயதாரகை சொல்லுவதைக்கவனித்து, உங்களை
கிறையாக்கிக்கொள்ளுகிறதற்கு விரும்புகிற மனிதர் கட்டிய பாரப்
புரவியை விட்டுத் திரும்பிச் சகலருக்கும் அறிவிக்கப்படும் பராப
ரனுடைய வார்த்தையைக் கேளுங்கள். ஒரு பிதாத்தன் பிச்ஜக
வில் இருக்குமிஹதுபோல் ஆண்டவதுல் தமக்குக்கிறவர்களுக்கு
இருக்கிறார். கெட்ட விக்கரகங்களை விட்டுத் திரும்புக்கள், தப்
பறையான வேதங்களவிட்டுக்கொள்கூடிய பாரப் புரவியை விட்டுத்
தெரிகின்றது. வேத வொகுமத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவரையே வணக்கிக்கீ
யுங்கள்.

(Answer to an inquiry on the true Religion.)

சகலத்தையும் படைத்துக் காக்கும் ஆதியை ஏதொரு ஒப்பு
மையன்றித் தொழுவோர்க்கு அவனுடைய கிருபையுண்டாட்டு
மே.

உதயதாரகையே,

வெள்ளி பேசினுத் தலைமுப்பேசும்
கல்லுப் பேசினுத் தன்னும் பேசும்

உனது உம். புத்தகம் யஞ் சஞ்சிகை காசமிம். பக்கத்தில் இருக்கு
நிறைந்த யாழிப்பாணங்கர் உரைக்கல்லென்ற அவிக்கவாகியின் அ
ஞ்சான வினாவுக்கு விடை.

ஆண்டவன் பிதாமாதா மஜைவி மக்கள் பிறப்பிறப்பு தலக்கை
கையில்லைவனையும் ஒரு புத்திரனைத் தய்வயிற்றல் மதுவ
ப்பிறப்பித்திறப்பித்தானையும் அம்பும் அஞ்சானத்தை அ
றவே விட்டகைந்த ஏதொரு இணையுக் கண்டிப்புமில்லாமல் எஞ்சு
ம் நிறைந்த ஒருமையான சோதியே நம்மைப்படைத்தாதரிக்கு

தமிழரானான் ரூ விசுவகித்து உள்ளபடி வணங்குதல்கு நற்போதக்கு சொல்லுவதெந்த வேதமோ அந்த வேதந்தான் கடவுட்சு வேதமெனக் கண்டு கொள்ளவேண்டியதுமன்ற மோட்ச பதிக்காசலவத்தோர்களத்தை நம்பி அதின்படி நடப்பவர்களே நல்விட்டு சேர்வார்களாகிய மற்றும்படி கத்தாவக்குறித்து உணர்த்து இவ்விதமென்ற நற்போதக்குடாமல் தங்கள் கித்தத்திற் தோற்றின்றபோவப் பண்மயிற் பொருள் விலைத்து மனப்பொருமையில் விலையில் நிற்பவர்கள் கீல மிலேச்சிக்கை ரூட்டத்து தங்கள் நிலையாகும்படி மிகுஞ்சுத் தலைதூரங்களிலிருந்து வந்து என்னை பின்னத்தைச் செலவித்தும் பிரயாகித்தும் வெளு சொராத்தியங்களாய்த் தங்கள் அஞ்சானத்தைப் போகிவித்தாலும் அவர்களும் அத்தைப் பின்பற்றிய ஏழைகளுங் நரகாக்கிணையில் அமிக்கும் துபோகக் கூடிய பாதையே ஒழியக் கத்தாவக்குவந்து மார்க்கமென்றதை எப்படி நம்பக்கூடும்.

ஆகையாலென்று சேசுத்தாரகையே மேற்கொலிய எங்கும் நிறைந்து கண்டிப்பு மினையில்லாத சோதியை ஒருவனெனத்தீட்டும் விசுவாகிக்கும்படி போதிவிக்குஞ் கடவுடந்தவேலதமெங்கு வேதமென விளக்கமாய்ப் பேர்தொகுத்து இந்தக் கருத்துடனே அறிவிக்கத் தடவுசெய்யலாராக.

‘திருங் தரத்தினக்கல் லக்ஷ்முனி யே

கருங்கல்லீச் செப்பனிட்டாலுமாப்பாகுமோ? பழக்கு உன து தோழன் திவ்வியங்கர் கண்ணுழி.

பத்திராதிபர் தறிப்பு.

தாரகையை வாசிப்பவர்களுடைவர்க்கும் பரிபூரணசமாதான முண்டாக்கிடவது.

(On Dreaming.)

உதயதாரரைகடயப்பன் அம் பதி திரிகையை நடாத்தும் மகா சனம் பொருள்திய நி. நி. மூனர்த்துரையவர்த்தனே.

தங்கள் பத்திரிகையின் கணவைப்பற்றி விரிக்கப்பட்ட காலும் விடையுமோ யாவர்க்கு முபயோகமுள்ளதாயிருக்கின்றன. ஆனாலும் கணம்பொருந்திய நீ. நீ.கனுவியார்த்திப்பிரியன் தம்பா பின்னால் அவர்களைத்துக்காட்டிய “உடலறிவின்கூச் செய்யுள்கேளோ” கணவைப்பற்றிய வினாவுக்கு விடையாயிருக்குமென்ற மொன்னேண்டும். அச்செய்யுள்களின் கருத்தோ யாவறு மெழிதனறிய கூடியதல்ல அதையறியவேண்டுமென்ற விருப்பம் எனக்கிடக்காமா பிருக்கின்றது. “எல்லாமறிந்தவரும் ஏதுமியாதவருமில்லை” என

வாக்கியமிருத்தலால் ஆராகுதல் தீதன் கருத்தை அறிந்திருக்கவங்கூடும். வண்ணக்கர் வினாக்கலர் ததி என்பவர், கனவியார்த்திடப் பிரியனருடியது, அவ்வழவிற்கு ஒரேபக்கின் விடையென்றும் மற்ற தத் தானென்றுதானோமென் உம் வரைந்தால் இவசிடத்திலிச் செய்யுள்களின் பொருளையும் அவ்வினாக்குச் சரியான விடையையுமிந்து தெரிகாலேன்று மிகவும் அக்கிள்பபாரிருக்கிறேன். வினா மக்களும் ததி இச்செய்யுள்களின் பொருளை அறியாதிருந்தால் ஒரு பங்குக்குமது விடையாயிருக்குமென்றியத்தோடு அவரறிந்திருப்பார்அதை அவர் எனக்குத் தயவாய்தில்கேவேண்டும் திதுவம் ஸ்ரீ வினாக்கள்.

நாம் சிறி தவணை நித்திரையாயிருக்கிறபோது கண்ட கனுக்களின் படி சிறி துகாரியங்கள் சம்பவிக்கிறதென்ன? சிலர் நித்திரையாயிருக்கிறபோது எழுமிக் அங்கே இங்கே போய் வந்து படுத்த விட்டியற்புறந் தாம் படுத்திருக்க தேயன்றி வேற்யாதொன்று மில்லையென்று சொல்வது அப்படிக்கொட்டித்தவர்களே எழுமிப் போகிறபோது யாம் கேட்க ரத துக்கு மறுமொழிசொல்லியும் அதையுமல்வர்கள் மறக்கவேண்டியதென்ன. அப்பொழுதவர்கள் உயரரங்கே? இன்னுஞ் சிலர் நித்திரையிலதிகமாய் அத்தையும் இத்தையும் பேசுவதென்ன? சிலர் சுபாபமாய் நடக்கிறும்போது நித்திரையாயிருந்தும் விழுந்துபோகாமலும் வேறு மோசமாய்க் கிணறு பள்ளன்களில் விழாமலும் போவதற்குக் காரணமென்ன?

சிறுவேண நாமெராக்காலும் கானுத இடத்தைக் கணவிற்க ண்டதைப் பேற்பொர்த்தால் நாம் கனக்கண்டபோது தோற் றனதுபோற் சரியாய் இருப்பதை யானிரண்டு முறை கண்டேனி ப்படியிருப்பதை?

நித்திரையாயிருக்கிற போது நாம் சுவாபமாயிருக்கும்போது காணக்கூடாத கேள்விக்கு விடையைக் களவிற்கண்டுகொள்வதென்ன? இவ்வினாக்களுக்கெல்லாமிடையினத்துக் கிணமுண்டென்று மில்லியெண்றும் தற்கிடப்பதுபோலத் தற்கியாமலும் நீதிப்பிரியன் வினாவிய பத்துவினாக்களுக்கும் விடையெழுதாமல் வெவ்விதங்களுக்கென்றுண்மைப் புலவர்களோடு வீணுப்ப்பொரும் வீணர்போவி தற்கு விடையெழுதாமலும் நித்திரையாயிருவதே உருகாரியங்களை எழுதாமலும் நல்விடையை அறிவிக்க மன்றுகிடேறேன்.

இப்படிக்கு

இடையினத்துக்கினமுண்டென் போன் சி. கா.

(On the quality of a Poetic Verse.)

நுண்பிழையாய்வைத் தீண்பிழையாக்கல்.

உதயதாரகை உமி புத்தகம் யிகள் சந்திகை ராகுலம் பக்கத்திலே கண்டிட்டுக்குறியிற் கீழ்க்கியாம்பள்ளி மொண்டான் எழுதிய கடிதத்திற் கில பல பிழைகளிருக்கின்றன. என்னவெனில்,

கவுது, “விசாகப்பெருமாணம்யராற் செய்யப்பட்ட வருங்குன் ற என்னும் கட்டளைக்கவித்துறை” எனப் புகண்றுர் அது அவராற் செய்யப்பட்டதல்லவே.

உவது. “கவிட்பாவாயிருப்பதின் காரணத்தை” என் நவின்றார். இதில் ஜியருபுக்கு முடிக்குஞ் சொன்னெங்கே?

ஈவுது. “கற்றுவல்ல புலவரிடத்தில்” எனச் சாற்றி அர். இதன் பொருண் முடிபேது-தெர்ந்து என்பதா?

ஈவுதல். "ஏங்கு குக்கற்கக் கண்டுக்கிடும்" எனக்குற்றார். மன்றட்டக்காரர் பலராயிருக்க ஒருவர் கையொப்பம் வைத்தது சரியல்ல. இறங்குவேலுது எழுதப் பயின்றவர்களிடம் இத்தெவ்வாயிப்பாராத.

இப்படிப்பட்டவர், உடுப்பிடிடுவதில்தான் விகங்காய் என்றதைக் கூவினங்காய் என வோரெழுத்துப் பிழையெழுதினதற்காக, மதுடர் சுகலர்க்கும் மறவியுள்ளதெனவோராது அவ்விவாளி பிடம் என்ன நூலிக்கொண்டப்படி எழுதின்றி என வழுவனது 4 க்கிடைவு. தன் குற்றம்பாரான் பிறர்க்குற்றும் பர்த்திப்படுத்துகிறேன்.

யாதொருகாரணமின்றி இவரில் நானிடப்படுத்தக் குற்றங்காட்டிய தேவன்று ஒருவரு மாச்சரியப்படத் தேவையில்லை. இவரிலை எக்கியாதொரு கோபதாபமுமில்லை. இவரை நான்றித்துமில்லை பின்னை நானிதை எழுதன நியாயமென்னவென்றால் இவரும் உதய தாரகைக்குக் கடிதங்களை எழுதுகிற பிறரும் வழிப்பாயிருங்கு இனிமெல் தூய்தீர்மீல் இப்படிப்பட்ட பிரிமூகள் எழுதாதபடிக்கு ஓரெச்சரிப்பாயித்தை எழுதினேன். இயற்றமிழ் வாசகம் எழுது வது மிகப்பிரதானம்.

தீர்மானம் ஆகும் : அளியின் காந் தீர். குருவன்.

சம். அதிகாரம்.

அறங்கவலீயுத்தல்.—The power of Virtue.

உச. மனத்துக்கண் மாசிலஞ்சிலைனத்தற
அனுல நெபிற.

பு. அந்த விதத்தினாலே தருமத்தைச் சொல்பவன் த
ன் மனக்கணிடத்திலே குற்றமில்லாதவாகிறதாகிய அ
வ்வளவை யுடையதே தருமமாவது அது அல்லாத
சொல்லும் வேடமும் பிறரறியச் சொல்லும் ஆரவாரத்
தன்மையையுடையவை.

Whatever is done with a spotless mind is virtue; all else
is vain show. *Drew.*

That which in spotless purity preserves
The mind, is real virtue; all beside
Is evanescent sound. *Ellis.*

ஈடு. அழுக்காறவா வெளுவியன்னுச்சொன்னுன்கு
மிழுக்காவியன்றதறம்.

பு. பொருமையும் ஜம்புலஸ்கனிலே செல்லுகின்ற
இச்சையும் அவை காரணமாகப் பிறர்மேற் செல்லு
ங்கோபமும் அந்தக் கோபத்தினாலே வருங்கடுஞ்சொ
ல்லும் இந்த நான்கும் தள்ளுண்டு போக நடந்தது த
ருமடாம்.

That conduct is virtue which is free from these four
things; malice, desire, hunger, and bitter speech. *Drew.*

No. XI.

Through the medium of the *Mind* mankind

(Continued from page 128.)

VALUE—To hold in respect and estimation.

PRIZE—To value highly.

ESTEEM—To regard with reverence, respect or friendship.

ATTEND TO—To stretch or bend the mind to a thing.

MIND—To have in the mind.

REGARD—To fix the mind on as a matter of importance.

HEED—To attend to a thing from a principle of caution.

NOTICE—To think on that which strikes the senses.

REMEMBER—To have in the mind an idea which has been
there before.

RECOLLECT—To call back ideas to the memory.

CREDIT—To rely on the truth of something said or done.

INFER—To draw or derive as a fact or consequence.

CONCLUDE UPON—To make up the mind to a thing.

DETERMINE—To end or settle a point in the mind.

DECIDE—To form a definite opinion.

PURPOSE—To set before one's mind an object to be reached
ed or accomplished.

DESIGN—To form in idea as a scheme.

INTEND—To fix the mind on.

MEAN—To design with reference to a future act.

PROPOSE—To offer or present for consideration.

JUDGE—To bring to issue the reasoning deliberations of
the mind.

DEDUCE—To gather a truth, opinion or proposition from
premises.

DELIBERATE—To consider and examine the reasons for
and against a measure.

ADMIRE—To regard with wonder or surprise mingled with
approbation.

WONDER—To be affected by surprise or admiration.

SURPRISE—To throw the mind unto disorder by something
suddenly presented to its view.

ASTONISH—To confound with some sudden passion.

AMAZE—To be so perplexed as not to be able to collect
oneself.

ASSENT—To express an agreement of the mind to what
is alleged.

CONSENT—To yield to what one has the power the right
or disposition to withhold.

APPROVE—To admit the propriety of a thing.

[To be Continued.]

ஆடு மாதம்.

சாதியூ. ஆடு யசங் தூ. முதல் ஆவணி யசதூ வரைக்கும்.

E. date	தூ	வெ	கூ	நட	வெ	நட	கூ	வெ	கூ	வெ	கூ	வெ
14	க	வி	அ	நா	வி	நா	கி	கா	க	வி	கி	வி
15	ஏ	வெ	கி	நக	அ	நா	கி	கா	வி	வி	கி	கி
16	கு	ச	கு	உதி	ஏ	உதி	கா	நா	நா	பா	நா	நா
17	ஏ	ஏ	வி	உநி	த	உதி	கி	கா	கா	கா	கா	கா
18	கு	தி	அ	உநி	ஏ	உதி	கி	கா	கா	கா	கா	கா
19	கூ	செ	கே	உதி	து	உதி	வி	உடி	பா	உடி	பா	உடி
20	ஏ	பு	மு	நா	தி	உடி	மா	உய	நை	உடி	நை	உடி
21	அ	வி	பு	நா	உ	உதி	வி	ய	ய	ப	ய	ய
22	கூ	வெ	ட	நா	உ	உதி	ஒ	உகி	வி	உகி	வி	உகி
23	ய	ச	தி	சா	உ	உதி	பி	நா	பி	உகி	கு	கு
24	நக	நா	அ	சா	உ	உதி	நா	நா	நா	உய	நை	உடி
25	ய	தி	ந	ச	உ	உதி	கி	நா	நா	நா	நா	நா
26	யங	செ	ந	ச	உ	உதி	ச	நா	நா	நா	நா	நா
27	யச	பு	ந	ப	உ	உதி	நா	நா	நா	க	நா	நா
28	யஞ	வி	ந	ந	உ	உதி	வி	நா	நா	நா	நா	நா
29	யகு	வெ	ரோ	யங	வி	நா	நா	நா	நா	நா	நா	நா
30	யங	ச	அ	யங	வி	நா	நா	நா	நா	நா	நா	நா
31	யங	நா	பர	உ	ஏ	நா	க	நா	க	நா	நா	நா
AUG.												
1	நக	தி	கா	உதி	த	நா	வி	உய	வ	உகி	ப	உடி
2	ஏ	செ	ரோ	உ	ஏ	நா	து	நா	து	யகி	ப	உடி
3	உக	பு	மு	உ	உ	நா	நா	வி	ய	உகி	க	உகி
4	உ	வி	தி	யகி	உ	நா	அ	கா	கா	கா	கா	கா
5	உக	வெ	பு	யங	ச	நா	கா	வ	வ	நா	வி	யச
							கி	நா	வி	நா	வி	நா
6	உக	ச	ந	யகி	*	நா	வி	கா	கா	கா	கா	கா
7	உஞ	நா	அ	ய	பி	கா	வ	கா	கா	கா	கா	கா
8	உக	தி	ம	நா	நா	து	உ	ந	ப	நா	க	உகி
9	உங	செ	ந	கி	நா	தி	ய	ந	கி	நா	க	உகி
10	உஞ	ப	அ	நா	ச	நா	ய	ந	கி	யகி	வி	ய
11	உக	வி	கி	நா	ப	நா	ஏ	நா	நா	ப	நா	நா
12	நக	வெ	சு	நா	நா	நா	ந	ந	க	ந	நா	நா
13	நக	ச	வி	நா	அ	நா	பி	நா	பி	நா	வி	நா
14	நா	நா	அ	நா	க	நா	மா	நா	பா	நா	நா	நா

நாயிற்கும்மைச் சங்கராந்தி நாடி நினி வினாடி யகல், சிங்காரி.

SUPPLEMENT TO THE உதயதாரகை.—MORNING STAR.

2. புத்தகம். சுல்தான். மத. ஆடி. எ, தேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, July, 7, 1842. [VOL. II. No. 13.

தாவீதேழுதின அம். சங்கிதம்.

(Versification of the 8th Psalm.)

முத்திரைப்பல்லவி.

எங்கள்பரமதீல்—நாமமவரியில்

எத்தனையோமீமன்மை

அநுபல்லவி

மிக்காரமானவா—ஏங்களின் மீதொளி—தங்குமகிமைபி—தங்காரு
இன்க—எங்க

சுரணம்கள்

சுத்ருகிமித்தஞ்சிந்த—புத்திரவாயினில்—துத்தியக்டோற்றிடு—வித்தரு
ஞைக—மித்தருப்பக்கஞ்சைக்குத்தரப்பழிகுஞைக்கு—சத்யத்தடக்கிட—
தித்தகைக்குடிசையீ—எங்க

சுத்திரர்தாரகைக—உங்தன்கிரியையின்—கிஞ்தனையால்மனு—மைந்தரை
பென்னவெல்லீ—மைந்தனைத்தேவரில்—நாங்தவனுக்கியுங்—தந்தனை

மாட்சியு—கைந்தனைமாருட—எங்க
மங்கலமேவியி—லங்குகிரியையில்—ஏங்கும் அவற்கர—சங்கம் அளித்தை—
இலு—இங்கிர்மோடுவ—ஏங்கணடந்தவி—லங்குமுதலச—ரங்கஞமீ
ங்கன—எங்க.

Gardener's Calendar for July.

MADRAS.

Mean Temperature 85.7—Average fall of rain 3.73.

In this month it is desirable to sow celery, beet, knol khole, cabbage, cauliflower, brocoli, asparagus, endive, lettuce, carrots, and turnips.

Celery.—Sow in boxes in this and the two following months. Remove to beds when about three inches high, and into the trenches, as required, after being a month in the beds. The trenches should be 2½ feet deep, filled up with a foot of light soil and stable manure, and afterwards gradually as the plant grows, with light soil, till within about six inches of the top. Water for the first two months with the hand, after which they may be occasionally flooded.

Another Way.—Having sown and transplanted as above, remove into trenches four feet apart, and about 18 inches deep, nearly filled with horse manure and rich earth. As the plant grows, bank up into ridges, with light soil. By this method the root of the plant, and not the stem, is watered when flooded.

Knol Khole, Cabbage, Cauliflower, and Brocoli.—Sow in boxes during this and five following months. Remove in beds when two inches high, and transplant the cabbage and knol khole twice, and cauliflower and brocoli at least three times, allowing the growth of a couple of new leaves between each planting.

Asparagus.—Sow in beds in July, and remove the plants in November, into raised beds of one or two rows. When the berries become red, cut the plants two inches above the ground and dress the tops, when they will be ready to cut in ten days. By dressing the beds in succession, asparagus may be produced for the table all the year;—stable manure is the best, and the plant should invariably be watered by the hand, and never flooded except in the hot wind season. Plants if taken care of will produce for 8 or 10 years; they should however be wintered, (roots cleared of the earth and exposed for some days) and the ground dressed every second year.

Lettuce and Endive.—Sow in boxes and pots surrounded with water till the plants appear, otherwise the small red ant will destroy them; plant out as required, and tie up a few days before you cut. Black town or St. Thome manure is the best.

Carrots—Sow in light deep sandy soil.

Turnips.—Sow in rich soil well manured.

Peas.—Should the fall of rain be considerable, throughout June, and in the early part of this month, a few peas may be sown once a fortnight until the monsoon, but the plant dies so soon after they begin to pod, even in the most favorable seasons, that the produce is generally less in quantity than the seed sown.

In the market, all Europe vegetables are scarce and dear this month.

Brinjals, greens, vadderkay and other native vegetables are supplied in small quantities. Mangoes and pine apples are getting out of season. Plantains, cucumbers, and melons are plentiful.

BANGALORE.

Mean Temperature 75—Quantity of rain measured 4 inches.

Mangoes still continue till towards the end of the month; young plants should then be grafted and the trees pruned as soon as they have done bearing, as that is the only time when it can be done with impunity. Cuttings of all trees and shrubs should be put in this month, as well as slips of artichokes, which as soon as they have established themselves should be cut down close to the ground. The natives generally sow the raggy and cholam, and prepare the ground for rice, and plant cuttings of sugar-cane. Flower and vegetables may still be sown, and in regular seasons the cabbage tribe of the first and second sowings should be finally transplanted. The first crop of hay is cut this month.

AUSPICIOUS OCCURRENCES No. 3.

The lost Tribes of Israel found.

MESSRS. EDITORS,

Since the publication of Auspicious Occurrences No. 2, a rare volume has come to hand, entitled, the Nestorians; or the lost tribes. Containing evidence of their identity as being the descendants of the ten Tribes of Israel with “an account of their Manners, Customs, and Ceremonies, together with sketches of travel in ancient Assyria, Armenia, Media, and Mesopotamia, and illustrations of scripture Prophecy, by Asahel Grant, M. D.”

Doctor Grant, the author of this volume, is a physician in connexion with the American Mission to the Nestorians in Ooroomiah, in Persia, which was commenced in 1835.

The Nestorians are a remnant of that branch of the Christian Church, in western Asia which derived its name from Nestorius, a Bishop of Constantinople in A. D 431. The Nestorian Churches hold a prominent place in Church History through a period or more than a thousand years. From the seventh to the thirteenth century, more especially, they prosecuted the subject of Foreign Missions with great vigor and unparalleled success. They extended their Ecclesiastical Establishments throughout the principal countries (including several parts of India,) lying between Persia and China. These Establishments and the numerous Churches connected with them, have been to a great extent broken up and overwhelmed by the persecutions of the heathen Emperors, the Mohammedan conquests, and by conversions to the Papal See. A remnant of these Churches have found an asylum,—a place of sure defence, in the almost inaccessible mountains of Kurdistan in ancient Assyria, north east of Mesopotamia. These mountaineers are denominated the Independent Nestorians. “They acknowledge no allegiance to any other power, either in church or state; and such is the nature of their local situation in the heights of these mountains, where they obtain all the necessaries of life, that they may bid defiance to the greatest number of the deadliest foes that may combine against them. These hiding places appeared to have been purposely provided by the God of nature and of providence for the preservation of the people whom ere long he will delight to honor.”

The two points of special interest in the volume before us, are first, that Dr. Grant is the only favored foreigner who in modern times, has succeeded in ascending the heights of these mountains and in reporting to the civilized world the wonders that are to be there witnessed. In the achievement of this object, singlehanded and alone, Dr. Grant passed through a series of adventures which in point of interest leave ordinary fiction, far behind.

Under date of October 18th 1839, he gives the following notice of one of the last stages of his perilous journey.—“Equipped in native style, I set off at an early hour in the morning, and after a toilsome ascent of an hour and a half, I found myself at the summit of the mountain, where a scene indescribably grand, spread out before me. The country of the Independent Nestorians opened before my enraptured vision like a vast amphitheatre of wild, precipitous mountains, broken with deep dark looking depths and narrow glens, into a few of which the eye could penetrate, so as to gain a distinct view of the cheerful smiling villages, which have long been the secure abode of the Nestorian Church. There was the home of a hundred thousand Christians around whom the arm of Omnipotence had reared the adamantine rampart whose lofty snow-capped summits seemed to blend with

the skies in the distant horizon." On descending into the interior in the first large and populous village he was presently met by a young Nestorian, who, a year before when entirely blind had visited Dr. Grant's residence at Ooroomiah, and whose eyes had been opened by the removal of a cataract. This circumstance proved a sufficient passport, to Dr. Grant throughout those regions. Under date of October 26th 1839 he writes: "Started for the patriarch's residence. Having heard of my approach he sent a horse at eight in the morning, with some of his own men to escort me to his dwelling which stands far up on the mountain side. At half past twelve I found myself in the presence of the Patriarch of the east—the spiritual head of the Nestorian Church, who gave me a cordial welcome."

Subsequently Dr. Grant writes, "during five weeks which I spent at the patriarchal mansion I had an opportunity to see Nestorians of the greatest intelligence from all parts of their mountain abode and to elicit from them such information as I had not an opportunity to collect in any other way." The second, and the greater point of interest contained in the volume is the amount of evidence collected and presented by Dr. Grant, that these secluded and independent mountaineers are no others than the *sons of Israel*—the descendants of the ten tribes who were at different periods carried into captivity by the kings of Assyria in the 8th century before the Christian era. It may be easy perhaps to rebut and to neutralize certain parts of the evidence adduced by Dr. Grant in support of this position, but it is believed sufficient evidence will remain to give a salutary impulse to the interest already awakened in the Christian world in behalf of God's ancient covenant people, the Jews. The novel movement among the unconverted Jews as stated in Auspicious Occurrences No. 1; the appointment of a learned converted Jew, to a Bishopric in Jerusalem and the Holy Land, by the united efforts of the two greatest Protestant states of Europe, as mentioned in No. 2. and now, the affirmed existence of a large body of Israelitish Christians, the remnant of a Church that has borne the burden and heat of the day, in her struggles with the dragon, the beast and the false prophet,—these are recent occurrences of a most auspicious bearing upon the best interests of the Christian Church and upon the world; especially when viewed in connection with such prophecies as are contained in Isaiah. ii. 10—16 and Rom. xi. 15.

சார்டுகைச் சக்கராயுதம்.

(On Tamil Grammar.)

உதயதாரகைக்கு முகாமைக்காரராகிய மகா தி. தி. துரை யவர்களே,

சரவனமுத்துக்குச் சார்பாகக் கார்த்திகைசையன் சார்புரையெழுதினதெதுபோலவனின் எழுத்தறியாச் சிறுவனேட்டிலெழுத்தாணிவைத்துக் கிறுச்சியதுபோலுமே. ஏனெனின் நூலாசிரியர்களுமுரையிர்க்கும் இடையினத்துள்ளான்ற் கொன்றினமெனக் கூறவில்லையெனது குழந்தையின் நன்றான் முதலிய நூற்கண்ணும் அவற்றுமைகளையுமியறித்திருக்கிறேன். தான் விற்பத்தியற்றவனுபிருந்தும் பிறரையில்தற்றவனென்றால் ஒருகோ! தன் பேர் எழுதவியான் சார்புரையெழுத வந்தார்களு? ஆகா, என்றியுரிஞ்சுத்து கல்லாதவரு கனி கல்லார் கந்தரு முந் சொல்லாதிருக்கப்பெறினென்ற குறளைக் கற்கிக் கடவுண். சணப்பன் வீட்டுக் கோழி தானே விலங்கு பூட்டிக்கொண்டது போல இடையினத்திற்கின்றும்டா அல் இடையினமெனப் பேர்ப்பெறுத்தென வற்புறுத்தினபோதே தன்றிவில்லையெழுத வற்புறுத்திக்கொண்டால், எனப் போபெருதி பெறுமாலா தீணங்டீ இடையினமெனப் பேரிட்டார்கள் நூலாகோ பஸ்ஸீருயிருந் தம்முலில்விரண்டினமாகிருந் து முயியினமெனப் பேர்ப்பெறுமாந் தனவோ? தன்னீருமுப்பிழைப்பொறுத்தலரியாமுப்பிழைப்பொறுத்தோம். இப்படிக்கு,

சோட்சாவதானப்புலவர் முதலான பற்பல விற்பனாகள்.

(Conversion of a Roman Catholic Priest.)

முகாமைக்காரரே,

நான் வாசித்திருக்கும் பத்திரிகையிலே சாந்தோஷமான இறண்
முவிசௌடிக்கீர்த்தனை அறிந்தேன். அவை யெல்லைவன்றால் பிராஞ்சு
மீதாகத்தின் தென் பக்கத்தில் ஒலுபுகல்குத்தாபை படைஞ்சத்தன்மை
பலும் பாப்புமார்க்கத்தில் வள்ளித்து கெடுஙாளாகப் பிரசங்கம் ப
ண்ணியிருந்த போதகமார் அம்மத்தில் அடங்கியிருக்கும் தப்பித
க்களைக் கண்டு அறிந்தபடியினாலே அதை கீக்கியிடுப்புறோடே
விடாண் (6) மார்க்கத்தின் கிறில்து கூபையிலே சோந்தார்கள். அ
வர்களில் ஒருவன் தன்னுடைய கிணங்கதாகக்கொடுக்கின்

இப்படியே இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்து மேற்கொண்டு மார்க்கத்திலிருக்கிற தபபிதங்களை நீக்கிக் கூத்தியத்திலே தெளிந்த மனசோடே உறுதிப்பட்டு விள்சன் என்னும் விசப்புடி தந்திலே போய் எவ்னையுற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் நான் மேற்கொண்டு மார்க்கத்திலே வாங்கவங்து சமாளத்திலே குறைந்ததுக்கொடுத்தாற் போதுமென்றால் சொல்ல வேண்டும். அப்படியே ஆறு மாசாங்க கார்த்திருங்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இன்னால் நியாயத்துக்களை வில்தாரமாய்ச் சொல்லவுக்காட்டி முன் தவணக்குவினே பிருந்த சூப்யாருக்கு மினவுதலைசெய்து நிறுப்பதை பெறுவிடப்பட்டு சூத்தோடே அவர்களை விட்டுவிட்டார். அவற்றுக்கிண நியாயங்களும், நிறுப்பக்களும் எவ்வளமா அறியவிரும்புக்கறவர்கள் சொன்னைப்பட்டு எதிலிலே மேய மூ. மன தீ. அச்சிற்பத்பற்திட்டி மக்கின் (United Service Gazette) என்னும் பதித்திரிக்கமையப்பார்க்கக்கூடியாக.

Dindigal June 15th.

(On the obstacles to the advancement of the Tamil people.)

உதயதாரகையின் முகாமைக்காறே,

இத்தேசத்தில் வர்களாகிய எங்கள் ஊர்ப் பிறந்தவர்களுக்கு சீலமடையவும், நன்மைசெய்யப்படுவதைக் காணவும் பார்த்தாய் உங்கள் விலையேறப்பெற்ற உதயதாரகடியில், உம் புந்தம். கம் இலக்கக் கடதாகியில் இல்லூரவர்களுடைய செலவிக்கைகளுக்கு சீர்த்துத்தக்கு கூக்கும் அடித்து மங்கு மக்கியமான கேள்விகள்

குன்ற் கிறப்பாகு மென்பர்-அகமேயிடத்துடன் வாழ்வன பாசும் மாகுமன்றே.

(தகரவேதுகை.)

அத்திரியொட்டகம் விண்ணுங் கருணையுமாகுமென்பார்- அத்திரி மாவும் வரையுங்கழுதையுமாகுங்கண்டாய்-அத்திரிதிக்கயங்தன் துடனே மிக்கவுஞ்சனமாட்டு-அத்திரிதானுக்க தறப்புமென்றே துவரான்றவரே.

அநும்போநுள்டவணைச் சூத்திரம்

ஒன்றேசுநிர்த்தன் பனவிட்டி துமின்மினியும்-
பக்ற்குருட்டென்பதுக்கையெனப்பொரவர்
கானல்விரும்பிக்கலைமா அகும்
பேண்மரமென்பது மீண்சத்திருவே
க அணக்கட்டுருவுக்லுருவியிரண்டும்
புல்துருவுமென்று போற்றுவர் புலவர்

(கயாகர நிகண்டு.)

பரித்யாதித் தனிமகர்ப்பதங்கண் பனிப்பகவிள்மணி யென் தூ
ம்-அருணன் மாத்தாண்டன் பாற்கரண்க கிரோ னுயிரங்கதிரினன் ற
பனங்-இருள்வலிசன்டன் சூரியன் பித்திரனெல்லியம்போருகா
ண்பன்-தருடமாழிவேந் தன் சூரனைசவிதாத்திரணி கண்கூடரவன
ன் பான்.

அனவியே பகலோான் வெப்பவுன் பாதுவரியன்ட யோனியேழ் பியோன்-கனவியேசான் குறுங் விரோதன் மாவே காலத்தை யள நித்தேடோனிரவி-இனன் வரிச்சிக்கனே திவாகரனென்றியலொற்றை யாழியனுதயன்-தினகரனாருக்கணஞாயிறுவிகுத்தன் செப்பிய கிரணன் மாவியனே.

வைத்திய நிகண்டு.

கொட்டவேலியெருக்குநொச்சிகுறுமிழ் சுங்குமாவினஞ்சு -கடியரசு ம்முன்னிராரிகரங்கையேகண்டங்கத்திரி-வெடிதரு முருங்கைவில்வ ம் வேர்க்கொம்புசிற்றமுட்டி படிமுட்டிதாழைதூதுளைபாடலம்ப தினெண்ணமூலம்.

(കുണ്ടലേവ് നികുന്തൻ.)

ஏல்கித்தக்கீராவுள்ளுடன் சாம்பிராணி காலன் செலவில் சுன்னதோங்குகத்துரிபுறுது மெனவல்- கோவமார்மகுவுவெட்டிகுங்குமம்விலாமிச்சமவேர்- சா அஞ்சண்பகஞ்சவலாது சாற்றுஞ்சோடசவாசப்பேர்.

(போதிய நிகண்டு.)

தட்டுநீட்டுக் குற்றணவினின் ரூக்கற்றன் என்டைக்குறைதலில்லாமை-கொட்டுகிற்கடினா மின் மையாணிக்குக் கூறுமாற்றிவித்தல் சோதி-விட்டுவிட்டொனி தல்லிக்குப்படத்திருத்தல் வெவ்வழில்லென் தியக்கொள்ளல்- கட்டிச்சாய்த்திடுகிற் பன்னங்கொண்டதிக கணவு கொள்வதனாகவுட்சனமே.

(ஆசிரிய நிகண்டு.)

சங்கரன்சும் புச்சதாகிவதனுமாபதிதானுவேப்புதநாடுதன்-சங்கிறசே
கரண்லைகண்டனீமீத்தாடி தற்பராண்டேபோடாடி-யங்கணன்- பகு
பதி யரல்சிவது மூருத்திரவந்துலாடிபாண்டரங்களாக திவண்ணன் பகுவ
னந்தினண்பன் சோதியமவுளாங்கத்துக்கி- மங்கைபாகன் கூடலூயாடி
யரவாபரணன்மூவாளிகைகலூயாளி- மாதேதவனிருமலன் மறைறுத
வியோகி மாணிடமேந்திகாமதகளன்-கங்காதராண் கறையிடற்றன்
னுலைம்முகன் காலகாலன் கிரீசன்-கங்காளன் முத்தனித்தன்பரம
அவமர்க்கடவுண்ணிரணி கடவுளே. க.

பெருமான் பூராண் தகன் காமாரியங்களைன் பிறக்குடி நாதன்க்க
ஷ்டி-பிரீசுகன் பித்தன் க்காவிலுகண் தூதன் மூர்த்தி -பேசரியனாவை
மாற்றி-கருணாலயன் கொண்றைக்குடி முன்னுடன் தகாஸியழவேங்கு
பியாளிமுட்டு-கண் ஜன்விலமல்லுக்குண்றவில் திரியம்பகன் கரியிருத்
தோன் பாரா-பரஞேந்தற்வாககளன் சட்டயோன்மீதீக்கரண் பா
ய்புவித்தோநாட்டையின்பரப்பாணிப்ராக்பாணி மிகரயோன் கு
வபாணியிச்சுநாதி-யருள்சேஷன் தண்வரன் முதல்வனீசானனென
நறவைமுன்பத்தேஹுமே-யமர்ப்பனியீசுரத்தினியெபயரின் ஸமு
மிழுங்கமுண்டப்பிகாங்கீம். ப.

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

(On the Doctrines of the Catholics.)

உதயதாரன் பெற்றிரத்தினது முகாமைத்துறைகளே, இராச்சிவி குனாப்பிரகாசந்துவிலை என்னும் குருவாற்புரோடெலடாண்டு மார்க்கந்துக்கு விரோதமாயெழுதி தாாசாகம் ஆட்புதுவையிற் பெரியகோயிலுச் சேர்ந்த அச்சக்கூட்டத்தில் அச்சுப்பதிப்பித்துப் பிரகாரஞ்சைய்த சஞ்சிலியென் னும்புத்தகம் நம் காண்டம் அம் அதிகாரத்தில் தேவாவாக்கியத்தில் ஒரு வர்த்தையாகி ஹந் தள்ளுவம் புரட்டவும்பட்டாததன்று கறிபத்திருக்கின்றது. இன்னும் அப்புத்தகத்தின் மேற்கொள்ளகாண்டத்தின் சமி அதிகாரத்தில் மாருசே ஆகமம் உம். அதிகாரம் சு. ரி. வசனங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அண்ணயதேவோகாவில்லை வாயென் னும் முதற் கற்பணக்கொத்திருப்பதால் ஒரேகாற்பணமாய் முதற்கற்பணோடீப் சேர்ந்திருக்கிறதாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. தேவாசனத்திலே ஒருவார்த்தையாகி ஹம் தள்ளுவம் புரட்டவும்பட்டாததன்று சொன்னவா சுருவேகப்பறாற் கொடுக்கப்பட்டகற்பணயிலரண்டையொன்றுக்கின்றும் பெரிய துணிவுதான். ஆகையால் நான் கேட்பதென்னவெனில், கவது. சுருவேகப்பறாற் கொடுக்கப்பட்ட தில்வியவசனங்களைப்பாவியாகிய ஒரு மனிதன் தள்ளுவங் கூட்டவுங் தகுதியுள்ளவனுவென்றும், உவது. சுருவேகப்பறன் தாம் கட்டலையிட்ட முதலாயிரண்டால் கற்பணைகள் ஒரேகருத்துத்தன்பதை அவர் அறியாதிருந்தாரோவென்றும். கவது. அப்புத்ததான் ஒரே கருத்தெட்டப்பதை அறிந்தவர்கள் தேவாசனத்திற் சொல்லியபடி முழுவசனங்களையுன் சனங்களுக்குக் கொடாமற் கிலவசனங்களைத் தள்ளிப்போட்டதேதுக்கென்றும் அறியவிரும்புகிறேன்.

இன்னும் அப்புத்தகத்தின் முதற்காண்டம் நம் அதிகாரத்தில் அர்ச் இராயப்பர் அல்லது பேதுரு பாப்புமாருக்குத் தலைவராயிருந்தாரென்றும் காம். அதிகாரத்தில் பாப்புமார் பேதுருவன் பின்னடியாராயிருந்தார்களென்றும் அநேக நியாயக்கள் சொல்லப்படுகின்றது. அர்ச் இராயப்பர் பாப்புமாருக்கத்துக்குத் தலைவராயிருந்ததுண்மையானால், அர்ச் சின்னப்பர் அல்லது பவுல் கலாத்தியருக்கெழுதின் நிறபம் உ. அதிகாரம் ஏ, ஆ. வசனங்களில் வருத்தசேதனமுள்ளவர்களுக்கு அப்போலதலனுயிருக்கும்படிக்குப்பேதுருவைப்பலப்படுத்திவர் புறத்தேசத்தாருக்கு அப்போலதலனுயிருக்கும்படி என்னையும் பலப்படுத்திவைதல் வருத்தசேதனமுள்ளவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி பேதுருவைகொப்புக்கப்பட்டதுபோலவு வருத்தசேதனமில்லைக்குத்துறைக்கு அப்படுச்செய்யும்பு என்கொப்புக்கப்பட்டிருக்குதென்றுபவுதான் விருத்தசேதனமில்லாத புச்சாசியாருக்கு அப்போலதலனுயிருக்கும்படி நியமிக்கப்பட்டேன்றும், பேதுரு வருத்தசேதனமுள்ள புதருக்கு அப்போலதலனுயிருக்க நியமிக்கப்பட்டானை தும் சொல்லியிருக்கப் பிரச்சாதியாராகிய பாப்புமார் பேதுருதங்களுக்கு முதல் அப்போலதலனுயிருக்கும் தெருவேன்று பவுல் சொல்லியிருக்க இலவசனங்களையெலாம் மறுத்துத் தன் தகப்பனை விட்டுத் தெருவிலே போகிற வைத்துக்கப்பட்டனவை கூருவாயியும்பெற்றிருக்கிறது விவரங்களே நங்களுக்கு நிறுப்பப்பட்டதுக்குருவாயியபலவிலுடை விருத்தசேதனமுள்ள பூதருக்குக் குருவாய் நியமிக்கப்பட்டபேதுருத் தங்களுக்குக் குருவாயிருந்தாரென்று தேவ வசனங்களை மாற்றித் தங்கள் மத்துப் படி சொல்லதை ஆர்தான் என்ன செய்யக்கூடும்? இவ்விதமாய்த்தான் அவர்களின் போதனையெல்லாம் மாறுபாட்டென்பதைச் சுக்குங் தெளிவாயறிந்துகொள்ளலாம். இதல்லாமல் பேதுரு தான் புதச்சாதியாராகிய பாப்புமாருக்குத் தலைவராயிருந்து பாப்புமார்அவரைப் பின்பற்றினவர்களானும் பேதுருவைப்போலவிலாக மப்பண்ணமல்விடவேண்டியதேநுக்கு? பேதுருவாகுதல் எனக்குப் பின்வருகிறவர்கள் என்னைப்போல விவாகம்பண்ணினவர்களாயிருக்கப்பட்டாததன்று சொல்லியிருக்கிறாரோ? அப்படியான வசனம் உண்டென்பதையுங் கானும். இதல்லாமல் பேதுருவானவர்தான் கிறீதுதலினாற் தலைமைப்பட்டதைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன் விவாகம்பண்ணியிருந்தாரென்று சொல்லுவர்களால் இதிலுதவானால் பேதுருவைப் பகவருக்கும் தலைவராக நியமிக்கப்பொழுது பேதுருவிலாகம்பண்ணியிருந்ததை அவர் அறியவில்லையென்ற சொல்லுக்கு ஸ்தி சிறீஸ்திவையும் கூறுக்கூடும்.

கொழும்பு கால ஞா. வைகாசி மீ. }
உத்தி. }

ස්විචෝඩීකන්.

(Do Beasts have Souls?)

இதற்குக் கூட செய்யுங்கள்.

திருவுலைவு கு. கதிரவெற்பிள்ளையென்பவர் மனுவொழிந் த மற் றஞ்சி வெசெங் துக்கக் கீழிலுக்குறை ரேவெயன் றி ஆண்மாவற்றவைகள் கூறுதலைச் சொல்வியிருக்கக் கிறில் தவர்கள் மொன்னமாயிருப்பதே த. ஆனாலும் கிறிலதவர்களுக்குள்ளொருவரெருமூம்பி மேற்சொல்வி யதைப்பற்றித் தல் மதக்கருத்தை தயும் அறிவிக்கும்படி கிறிலதவர் கண வேண்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடம் ஓர்மானுக்கன்
கணபகுப்பினான் கார்த்திகேசுன்.

பட்சிசாலுக்கும் ஆத்துமருண்டென்று சொல்லுகிறதற்கு நீயாயில்லை. அப்படியவைகளுக்காத்துமருண்டென்று சொல்லும் அத்தைத் திருட்டாந்தமில்லாமல் ஒத்துக்காள்ளக் கூடாது. பத்திரிகாதிபதி

(Patience and Resignation—a Story.)

சல்வி என்னும் பெண்பிள்ளை அழகுள்ளவர்களுக்கு ராயிற்றுக்கிட்டுமை ப்பள்ளிக்கூடத்திற் பிரியங்கொண்டிருந்ததினால் இரட்சகராகிய ஆண்டவரிலே மிகப் பிரியங்கொண்டவருமாயிருக்கதான். அப்படி யிருந்தும் அவனுடைய மாதாவானவரோ ஆத்துமகாரியத்தைப் பற்றிச் சர்த்தெனினும் கவலையில்லாதவனாயிருந்ததான். ஒரு ராயிற்றுக்கிட்டுமை காலமே காலச்சாப்பாட்டு நேரமளவிலே சல்வியென்பவனை மாதாக் கூப்பிட்டுச் சூருக்குப்பண்ணி யோதிப்போம் அப்பம் வாங்கிக்கொண்டு வாவென்றான். என் மாதாவே, இன்றைக்கு ராயிற்றுக்கிட்டுமை யல்லவா வென்று சல்வியென்பவன் சொல்ல மாதாவானவன் ராயிற்றுக்கிட்டுமையானால் உணக்கென்ன? ராயிற்றுக்கிட்டுமையானால் காலச்சாப்பாட்டு ஏங்களுக்கு வேண்டாமாவென்று

என் அப்போது சல்வியெண்பவள் சனிக்கிடமுடை திராத்தி அட்பக் கொள்ளுகிறதீர்க் காரணமால் குயிற்றுக்கிடமுடைய மீறுகிறதிலும் அப்பம் புசியாமல்வருக்கிறதே திரமென்றதாக வெண்ணினின் அப்பொழுது இவ்வள்ளுடைய மாதா இவள் நெடுகவல்லோ மார்க்காரியத்தைப் பற்றிப் போகிறான்தெண்ணி அவனுக்கு முதுகிறாரு அடியடித்து நீ தானே அப்பம் வாங்கப் போகவே அமென்று சுன்னாட்ப்பாய்க்கூட்டுள்ளனர்னினுன். சல்வியெண்பவள் அடிப்படை விட்டோடே சென்மைப் பறிக்கிறான் மாத்தீரமுவில்லை. தன் மாதாக் கவலையற்ற சென்மைப் பறிக்கிறான் யென்பதை தின்னாது மிகுதி யாப்பமனங்ககிஞ்தமுது பள்ளிக்கூடத்துக்கே காட்டப்போய்விட்டான். பிறகு அவன் பள்ளிக்கூடத்திலிருங்கு திரும்பிவந்தபொழுது மாதா அவளைவீடுகேக்குன்னே போகவும் விடவில்லை சாப்பாடு கொடுக்க வழில்லை.

பின்னே இவரென்ன சொய்தாரென்றால் நீத் தன்னுடைய படுக்கைக்கருகே முழுக்காற்படியிட்டு “ஆ! என் துடைய அருமையான பேசுவே, இப்படிப்பட்ட நெருக்கிடைகளைச் சூப்பிக்கிறதற்கு கெனக்குதலிலே செய்தருளும். நானேன் பசியும் பலவீனமுழுவனவளாயிருக்கிறேன். ஏனதுறுதமானது சூப்பிக்கிப்போயிற்று. ஏனது மாதா அறிவுமிகு குருபோசனமும்பிடத்திலுண்டு. வந்து என்னுடைய ஆத்துமத்தைப் போவித்து எனக்கு குறுதியையுங்கிட்டைனாயுங்கதாரமு” என்று கண்ணீருவதியுமட்டு இரு செபம்பண்ணித் தன்னுடைய மாதாவினிருதயத்தையுமாண்டவன் தொடுப்படி செபம்பண்ணினாலும்.

அவனிப்படிச் செப்பண்ணி ஒழிந்தபொழுது பசியினிட்டம் அவனுடைய நாவரண்டுபோயிற்று. திரும்புவாடு தொப்பியை எடுத்துப்போட்டுக்கொண்டு மெல்ல மெல்ல இறங்கிப் பள்ளிக்கூடத் தித்துக்குப் போய்விட்டாள். இது காரியத்தை இவனுடைய தாயாளவள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இவனுடைய உபாத்தியாருமோ இவளிற் சில காரியமிருக்கின்றதென்று கவனித்தார். இவளோடே படிக்குமானுக்கர்க்கலா மின் காரியமென்ற நிறைத்திருக்கு விருப்புமுன்வர்களாயிருந்தாலும் இவளோ ஒருவருக்குஞ்சொல்லவில்லை. நூயிற்றுக்கிணமைப் பள்ளிக்கூடத்திற் படிக்கிற பின்னாகன் ஒருவருக்காருவர் மெத்தப் பட்சமு முருக்கமு மூல்வர்களாயிருக்கிற வாழ்க்கையுண்டு. இவள் பசியாயிருந்தும் மறுபேருடனே கூடத்தாலும் தன்னுவாத்தியாயர் சொன்னவைகளை உற்றுக்கேட்டுக் கேட்கிற கேள்விக்கெல்லாம் மறுமொழி சொல்லித் தன் மாதாச் செப்பத் காரியத்தையும் தான்னெந்த பகியையும் மறந்துபோகுள். அவள் வீட்டுக்குப் போகும்பொழுது பசியினுவறிவுகெட்டுக்கீட்டுவிழுவேதுவாயிருந்தும் கதவுக்குக் கூட்டப்போனவுடனே இவனுடைய மாதாவுக்கு இது காரியத்தைப்பற்றி இரகச்கம்வந்தது மல்லாவும் அவனுக்கு கால அறிவும் வந்தது. உடனே மாதாவாளனவள் பின்னாட்டே, நானுண்ணே இன்றுமுழுதும் பசியாயிருக்கும்படிவிட்டதற்காக நானவனவிலை துக்கமுன் சுஞ்சவழுமூல்வர்களாயிருக்கிறேன். உனக்கு வைத்து இராச்சு சாப்பாடு இங்கேபிருக்கின்றது. இன்றைக்கு எதுவுக்கு சாப்பிட்டாயோவென்றும் அல்லது இது காரியத்தைப்பற்றி வேறாக்குஞ்சொன்னுயோ என்றும் கேட்டு ஒருக்காலுமிவளை மறுபடியும் நூயிற்றுக்கிழமைகளில் அப்பம் வாங்கிக்கொண்டு வரவேண் ருசொல்லத் துணியில்லை.

இதை வாசிக்கிறவர்களே! இப்படிப்பட்ட நகருக்கிடை உங்களுக்கு வருகிற பொருளும் நீங்களாரிடத்துக்கே காடிப்போவர்கள்! ஒருவன் நானென் துடைய பேர்த்தியில் துட்கோடிப்பேராய் மத்தியானச் சாப்பாட்டை வாங்கித் தின்பேண்பான், மற்றெருவன் என் பேர்த்தியில் துரமாயிருக்கின்றதே நானென்னயலகத்தாரித்து கோடிப்போய் வாங்கித்தின்பேண்பான். மேற்கொலாவியச்சிவியர்ப்புவள் என்ன செய்தான். இவளிரண்டிலான்றையும் செய்யவில்லை. ஏதென்னில் இவள் தன் துடைய குடும்பத்தாரிடத்துக்கு அல்லது அசலகத்தாரிடத்துக்குப் போன்று சங்கேதமில்லாமல் தொடங்க காரியங்களையிட தான்.

தாத்துப் பிரத்தியக்தரம்.

[Answers to Correspondents.]

மாகிபுண சத்திய வத்துவானுகிய வேதகிரிமுதவியார் அவர்களுக்குப் புகழ்ச்சியாக உடுப்பிட்டி திருவல்லவ பள்ளிக்கூடம், கு. கத்தரைவெற்றின்ஜௌயர்கள் ஏழுதிவரவிடுத்த செய்யுள்முதவியார் அவர்கள் ஆனுபவிவரும் இலக்கணவிலக்கியங்களின் “பெராருள்மாரி

பெருகித்ததுமிபாவழிந் து தாராக்கவழிவராக் கண்ணுடியுண்டுதேதக் குண்டாடுவன்றெனக்கைக்கொண்டது. ரெகாண்டுளேர் கண்தி நான்தியங்கிறது முத்தித்தலவுக்கதவுங்கிறதான் துவலால்? "முத்தியார் அவர்கள் சாந்ததம் வாழ்க்கவனம் சோபானங்கு மியிருங்கின்றது.

“காவக்கீரி” “நடாயர் குமாரன் நகைப்பினிச்சான்” அவர்கள் எழுதிவரவிடுத்தகடித்தைப் பிரசராஞ்செய்யாமல்விடுகிறோம். யாத்திராணம் “செய்துமிராலேவை அல்லாபிச்சைமரக்காயா” அவர்களனுப்பிய கடுத்ததைப் பிரசராஞ்செய்வோம்.

மயிலைங்கர் “அ. வேலாயுதர்” அனுப்ரிய கடிதம் அச்சடிக்கீப் படிம்.

சனி கொடு என்பதைப்பற்றிக் “சமராவினாதன்” எழுதின சமூத்தத்தைப் பின் அருவேணியில் ஒரு வேலை பிரசராஞ்சிசெய்துவாம். ஆயன் வேதவிலை நாளின் விழுத்துக்காலை மாக “முன்னெழுத்தகன்” அவர்கள் அனுப்பிய கட்டுத்தைத்தக்க சூருக்கி மறுபடி எழுதிய வெப்பினால் அத்தகட்டுப்பார்த்தியுடன் பிரசராஞ்சிசெய்துவாம்.

உள் பேர் சொற்படிக்குமெழுதின முத்தைமில் அருணசலமி அவர்களுக்கு மாருக “இஜனோன் சாரியைக்குட்டி நண்ணன் ஆயுள் வேதகிலூ” எனக்கையொப்பமிட்டனுப்பிய கடிதம் வந்துகோர்ந்தது. அக்கடியுதத்தில் உதயதாரகைப் பற்றிருக்கன வாகிப்பவர்களின் தேற்றத்துக்கு உபயோகமானயாதொருங்கில்லை. மேலூசீ சஞ்சிக்களிலே உண்டான் சில பல தருக்கங்கினிலே கிள பவகாரியங்கள் சகவகுக்கும் வேண்ப்பெட்டயாகக் காலமேலெழுத்தாகவிருக்கின்றதென்கிறார். இதை அவர் சொல்லத் தேவையில்லை. ஏனென்றால் சனங்கள் சகவகும் அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாயிருக்கும். கன்மேலெழுத்துப் போலாகிறுக்குமேல் இவர் சொன்ன பேச்சைச் சனங்கள் ஒப்புக்கொள்ளார்கள். ஆதலால் இத்தைப் பிரசுரங்கெய்யாமல்விடுகிறோம்.

கார்த்திகேயர் இராமவிஞ்சுப்பின் எனக்கெயாட்பிடிடு “உறுக்கிய திறமொழி கிறுக்கிய மறுமொழி” என முகவரைபோட்டனுப்பிய கடித்ததை ஒரு வேளை பிரசராஞ்சசம்பவோம்.

வன்னியிலிருந்து “ஆதலையற்ற ஏழைகளின் அபயம்” எனக்கை பொற்படம் வவுத்ததனுப்பிய கடிதத்தைப் பிரசராஞ்சிசைய்வதினால் அதில் ஏற்பட்டவர்களுக்கு நயம்வருமென்பதாக எங்களுக்கு வெளிக்கல்வில்லை. ஆகையினாலே நாங்கள் இதைப் பயிரங்களுக்கெசுப்பவில்லை.

நீர்க்காழுமிலிருந்ததனுப்பிய கடிடத் வங்குசோங்கது. அதில், (ய) தெய்தி வெள்ளிக்கிழமை பிரசரங்கெய்யப்பட்ட சீலோன் ஏற்றவிடல், அச்சுடுத்திருக்கிற சம்பாவினையத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து உதயதாரகையிற் பயிரங்கு செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டவர் அப்பதித்திரிகை சீலோன் ஏற்கூட எங்களுக்கு ஆபினால் மெத்தங்கள்து. ஏனென்றால், நாங்கள் அப்பதித்திரிகைக்குக்கையாப்பட்காரரவல்.

கொழும்பிலிருங் து சொப்பிக்கிறைர்க் எனக் கையொப்பமிட்ட
ஆப்பிய கடித்ததை ஒரு வேளை பிரசுரன் செய்வேரம்.

கொரும்பிலிருந்து “மத்துவேஸியல்ல” எனக் கையொப்பமிட்டவர் கொரும்பிலிருக்குங் கத்தோவக்கக் குருமார்ருடையூதலுத்தத்தைத்தைப் பற்றி முறையிட்டு அவர்கள் தங்கள் பணங்களைத் தருமஞ்செய்யாமலும், தான் சீக்காமிறந்துபோ வோமென்பதை அறியாமலும் வரங்களைச் செம்துதலைப்போன்ற அனுகூலிர். அவர் அனுப்பிய கத்தம் பெயியதாயிருக்கிறதினால் அதை அச்சுழக்கமுடியாது. அவர் கருதியெழுதின் குருமாரும்தினினால் விதித்திருந்து தருமஞ்செய்கிறதைப் பற்றித் தங்கள் ஆண்டவன் கற்றித்த முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுகிறார்களோ அல்லவோ வென்று பார்க்கத்டும். (அக்கா. மத. १२.)

କେବୁମ୍ଭିଲିରୁ ତୁ “କନ୍ତପେଣମେଲିତିରି” ଅନୁପିଣିକାନ୍ତିତତ୍ତ୍ଵରେ
ଶୁଣୁବେଳା ପିଣ୍ଠବୁରୁଂ ଚାନ୍ଦିକୀରାକଣୋଣ ନିର୍ମିପିରକାନ୍ତିକେସିପାରାମ୍

காவினகர் “வா. ட. பக்ஞரமா ஹமியார்” அவர்கள் னுப்பிய கழுதும் வக்குதேர்ந்தது.

அறிவித்தல்.

எண்ணெக்குறித்து உதயாதித்தப்பீட்டிரிகை அனுப்புகிறும் மதா களம் பொருள்திய பிரபுவினுக்கு எண்ணிறந்து வங்தனஞ்சு சாற்றுகிறேன். அவர்த தமது நாம தேயமெனக்கறி விட்கும்படி போற்றுகிறேன்.

ହୃଦୟକର୍ତ୍ତ
ଶମିମ୍ପାଲାର୍ ଲେଖକିରିଆତବିଧାର୍

புதினசங்கதிகள்.
யாழ்ப்பாணம்.

மரணசங்கதி—ஆகமதாந்புணரும், இராமாயனம், பாரதம், காந்தப்புராணம், புவனசாலைகிரம், வானசாலைதிரம், கணக்குச்சாலதிரம், இலக்கணவிலக்கிய முதலானவைகளில் மிகவும் வல்லப்பகுமாய் வெகு காலமாக இல்லிடத்திலும் மற்றெல்லிடங்களிலும் பேர்பெற்றிருந்த நீ. நீ. நிற்கின்கமுதலியார் குமாரனும், தூயகின்கமுதலியார் தமிப்புயமாகிய ஆறுமுகம் அவர்கள் இல்லிடத்தில் இருந்து கொழும்புக்குப் போய் அவ்விடத்தில் உண்டான காய்ச்சலினால் ஆனி மூ. பசுதீ. காலஞ்சென்று போனபடியால் நாமீவருந் துக்கசாகரத்தில் அழுந்திப் புலம்பி அழுகிறோம்.

பிறர் துயர்க்கிரானிலே சின்னத்தம்பி கந்த

செனன சங்கதி—ஆனிமீ. உகந்தி. காலமே தெவ்விப்படமுயிலாரு பிள்ளை பிறக்கத் து. அதற்குத் தலை, உ. கால், சு. முகம், உ. கண், சு. கழுத்து, சூ. முகம் தலைக்கு முன் னுமிப் பிள்ளைமாக இருக்கத் து. நெஞ்சுக்குக்கீழ்ப்பட இரண்டு பிள்ளைகளுடைன அங்க முழுவதும் வெவ்வேறுகச் சரிவர இருந்தது நெஞ்சையுமோ துட்பமாகப்பார்த்தால் வெவ்வேறுகத்தோற்றிற்று. சொரும இலட்ச ணம் ஒரு பிள்ளையினுடைய நெஞ்சிலே வேறுகூற பிள்ளை நெஞ்ச வைத்து நித்திரைகொள்ளுகிறதற்குச் சமானமாயிருந்தது. அதிலிரண்டும் பெண்பிள்ளைகளாயிருந்தன. அதிலொவ்வறை ஆண்பிள்ளையென்றுஞ்சிலர் சொல்லுவார்கள். இப்பத்து

புதினச்சங்கதிப்பிரியன் அப்புக்குட்டி.

கோவரணமேக்குப்பள்ளிக்கடம். இவ்விடத்திலே சில வருடங்காலமாக வதாழக்கப்பட்டிருந்த கோவரணமேந்துப் பள்ளிக்கடங்கள் எடுப்பட்டுப்போனதற்காக மெத்திலி ஈசாப்படுகிறோம். ஆகிலும் இனிமேல் உண்டாகப்போகிற ஒருங்குச் சட்டத்திட்டங்களைக் கேள்விப்படும்பொருளும் மெத்தச்சு சங்கதோழிப்புடுகிறோம். இனிமேல் வைக்கப்படவிருக்கும் பள்ளிக்கடங்களை பாடகத் திரும்பும்மானங்கள் மாதமென்றுக்கூறு, பெண்கள் கணக்காக ஆறுமாதாக பெண்திடத்துயும் முன்னேற்கொடுத்துப் பள்ளிக்கடத்தித் தேர்சோந்து படிக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களைப் படிப்பிக்கும் உலாந்திமார்களுக்கும் அவரவர் கல்விச் சாமார்த்தியத்தின்படி சம்பளம்கொடுக்கப்படுமென்றும் கேள்விப்படுகிறோம்.

திருக்கோணமலை.

படைச்சேவகர் கலாதி.—பேரன் மாதம் கூட தெய்தி திருக்கோணமலைவிலிருந்து கொழும்புக்குக் கோவரணமேந்தாருக்கு (கந்தி) பவுண்டாசைக் கொண்டுபோன ஒரு உரு தூற்றக்குடியிலேவான்து நங்கரம்போட்டு நின்ற அன்றாததிறி நடுசௌமாத்தில் அந்த உருவிலிருந்த (கூ) மலாய்ச் சோயாக்கரூம்பி அந்த உருவிலேபோன முதலாளிகளையடித்துப் பறித்ததுமன்றி மோசம்ப்பிள்ளை நீதார்கள். அப்பொழுது தளக்த்தினரைமும்பி அவர்களைப்பிடித்து கட்டிவைத்துப்போட்டார். அவருக்கும் வெசுக்காயம்ப்பட்டிருக்கிறது.

தட்டயதாரகைக் கடத்திருத்தின் து மு காமைக்காரருக்கு மிகுந்த சங்கை யோடு எழுதிக்கொள்வதாவது,

କୋମୁମ୍ପିଲିଥ୍ରାଟିପିନ୍ତି କୋମଶାରିଦେୟଙ୍କୁଳ କନ୍ଦିତୋରିଲେ କିମ୍ବା
ପାକ ଏନ୍ଟପଟ୍ଟିଗ୍ରାପିଵରାକିଯ କୋମୁମ୍ପ ନାଲୁ କଟିବାତିଥିନ୍ତିରୁକୁ
ଗେ କେଟ୍ଟିତି ତେରୁବିଲ କୁଫଟିଯାଗିରୁକୁଣ୍ଠ କେଟ୍ଟିକଣିଲୁବେଳି
ମୀରିଲ ଆଶାପ୍ରମିଳିଲ ଯାବାକଣିଲ ଲାଗୁଣିତ୍ୟାରାକିଯ ମଧ୍ୟରେବେଳୁ
ରି ରୁନ୍ଦିନ୍ଦାକିତ ତୁଆଗା ଆୟୁ. ମାଜିମ୍ବ. ଯକ୍ତିଟି. ପିନାନ୍ ତୁ ତଣତୁ ରୁଚି
ଲାଗିଲ ତୁଆଗାଲୁଅୟୁ. ଆଦି ମ୍ବ. କର୍ତ୍ତା. କୁନ୍ତିତିତୁଲ୍ଲିବେଳିଲ
ଆଶାପ୍ରମିଳିଲ ଯେଣ୍ଟିକିର ଵାଲିପକାରାନୁଟାଳ ଲିବାକ ଚମମିନ୍ତାପ
ନେଣି ଏଟୁଟି ପିଲିଙ୍କିଲାପ ପେନ୍ତିର ବେଳୁ କେଲିକିଷ୍କେକାକୁମ୍ବ,
ତେବେଲିତ୍ୟାକମ୍ବ ଉପ ଲାଗୁଲିକକାଲିମ ଲାଗୁନ୍ତି ତୁଣ୍ଠିରୁନ୍ତି ତା
ତୁ ମୁହଁପତ୍ତିତିରୁକାମ୍ବ ଲାଗୁଯାଇଯ ତୁଆଗାଲୁଅୟୁ. ଲେଖ
ତେମୁକି ଲାଗୁମୁକିମୁକିମୁକି କାଲିମେ ମରଣିତିତୁକକୋମୁମ୍ପିଲ ରହିପିର
ମାତୁ ତମିମୁକିନ୍ତିତୋମାଲି କୋଯିଲିନ୍ ଚଲିକକାଲୁଯିଲ ଅଟକକମ୍ପନ୍
ନ୍ତାପ୍ରମିତାନ୍.

இந்த அருமையான பெண்சாகதியை இழுந்த புருஷர்களிடையில் எனக்கும் என் பிள்ளைகளுக்கும் இவளின் பிதாவதாக, சகோதரர், சுற்றுத்தாருக்கும் இவ்வுலகத்தில் யாதொரு ஆறுதவில்லாதேதுத்தீவிப்பக்கிடமாயிரும்.

இந்தக் கட்டில் விசைத்துக் கீழ்க்கணிப் புரையோது.

ந்தால் பிரசித்தப்படுத்தக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறவனும் குறித்த உதயதாரகைப்பதிரத்தை என்மையாக எடுத்துவரும்படி கை ஒப்பம்வைத்திருக்கிறவனுமாகிய நங்கள்தாழ்மையுள்ள பணிவிடைக்காரன்

L. P. APERAPPEE.

(புதுத் தேசாதிபதியவர்கள் வருகை)

மார்க்கல்லுவிட்டேல் என்பவர் சென்னை பட்டினத்துக்கும், சீ. சி. ஆர்ட் என்பவர் வெம்பாய் பட்டினத்துக்கும் கோவரண்டே தூப்பிதியக்களாக நிகழ்க்கப்பட்டார்கள். கொவரண்டே இருவரும் கிரில்லது மார்க்கத்தை அதிரிக்கிறவர்களானதினால் இராக்கிய நிலை நன்றாய்வுடைத்திக் கோவரண்மேந்தார் விக்கிரகாராதனையும் கொண்டிருந்த சேர்மானத்தை அழிக்க எடுத்த உபயத்தை இவர்களே தீர்த்துமுடிந்து, வாட்டல்லிபோரோ என்ற அதிபதி வேவுதைக்களைப் பள்ளிக்கூடங்களிற் கொடுத்துப் படிப்பிக்கவேண்டியிருந்த எண்ணத்தையும் இவர்களே சம்பபடுத்திக்கொள்வர்களேன்று எம்புகிறோம்.

சேனைப்படிடினம்.

இடியால் சம்பவித்தமரணம். சென்னைப்படிடினத்துக்குடுத்த பழவேற்காட்டிக்கு மேற்கே சமீபத்திலிருக்கும் போன்றிலே நான்து மூடின்தீடு புதன்கிழமை சாய்ந்திரம் சுமார் நாலுமணிநேரம் மழுமுக்கோப்பாயிருந்ததைக் கண்டு ஒரு வண்ணுலும் வண்ணஞ்சியும் போன்று ஏரியிலே காயவைத்திருந்த உடுப்புகளெல்லாவற்றையுமெடுத்துக்கொண்டு போகிற வழியில் மட்டமானவன்று பெருஞ்சுத்தோடே பேரிடிட்டிப்பார்ந்து விழுந்ததை வண்ணஞ்சித்து கண்டு பயந்து கீழேவிழுங்கு திருத்தமங்கிழ்ந்து செத்தான். அந்த இடிபே சூரியோருப்பனையின் மேலவழுந்து அதையிரண்டாகக்கிழ்த்துக்கொண்டு பாதாளம்போய்ச்சேர்ந்தது. —அருளேந்தயம் (யம.) இலக்கப் பத்திரிகையிலிருந்துக்கப்பட்டது.

சிதம்பரம்.

வலங்கை இடங்கைச் சண்டை ஒப்புரவாகுதல் இராசதாஸிய மூன்று மது பிரபுக்களெல்லாம் சிதம்பரத்தில் நடந்த அக்கிரமச் சண்டையைக் கேள்விப்பட்டவுடனே இதுவரையில் கல்லாய்ச்சு மைந்திருந்த அவர்களுடைய இருதயங்கிழ்ந்து செத்தான். அந்த இடிபே சூரியோருப்பனையின் மேலவழுந்து அதையிரண்டாகக்கிழ்த்துக்கொண்டு பாதாளம்போய்ச்சேர்ந்தது. —அருளேந்தயம் (யம.) இலக்கப் பத்திரிகையிலிருந்துக்கப்பட்டது.

வேம்பாய்.

வாங்கிடபேதி. வெம்பாயில் வாங்கிடப்பெயன் னுங். கொடுமலியா திப்புவேகித்து நாசாஞ்சரசப்புதொண்டிருக்கிறதென்றும், யச நாஞ்சிக்குங்களே தூகாமுய் போடே நீற்படுவியாகிக்குப் பவ்யானுர்களை வைத்தும், குராசுகிதேசுத்திவிருக்கும் இராணியெவர்களுடைய உலம். இதெஷ்சிமெண்டைச் சார்ந்தவர்களில், கஷூ பார், பங்குனி மூட்டுக்கூடுத்து நூயங்கித்திக்குள்ளாக மேற்படி வியாதியிலும் நாட்டுப்பாய் போய்விட்டார்களென்றும் சமாசாரப்பத்திரிகையின்று நெரியவந்தது. —அருளேநூ. ய. இல. பத்திரிகையிலிருந்துக்கப்பட்டது.

கந்துக்தா.

ஆண்மை. உ, சு, சுத்தி. அளவில் ஒரு கடுமெபுயலுண்டாகி அநே க சனங்களையும், ஆளுதிகளையும் அழித்துப்போட்டது. ஆற்றில் நித்தி கட்டுவதை கரைகள்ளுங்குபோன்றும், கிலுது பாய்மரங் தெறித்தும், கலுது தாழ்ந்ததும், அதிலுல அடை மொயிருஞ்சனஞ்சுதெட்டுப்பட்டுமேபோனான். இதைக் குறித்து சமாசாரப்பத்திரிகைகள் சொல்லுதென்னவென்று, செத்தப்படாத ஒரு கட்டுவையும், வனுந்தரமாகாத ஒரு தோட்டமுமில்லை. அவ்வடக்கம் பார்த்தாலும் மரங்களுஞ்சுதெட்டுக்கூடுகிட்டன.

அமேரிக்கா.

அமெரிக்கன் போரட் சங்கத்தார் பணவரவைப் பற்றிச் சுற்றே முடியிடப்பட்டுக் கடங்கப்பட்டிருதாலும், இப்பொழுது அமெரிக்காவுள்ள கிழமைத்துக்களுடைய தயாளத்தினால் அவாகன் பட்டிருஞ்சுட்டனவை, (கூட்டு) ஸபானிலைலவார் கொடுத்துத் தீர்த்துப்போட்டார்கள். இப்பொழுது மேரிக்கிறன் என்ற பட்டினங்கிலே பராபராஜிடையக்குபை அதிகமதிகமாய் வளருகின்றது.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

Supreme Court.—We understand that Mr. Justice Starke is to take the Northern Circuit, and that the Supreme Court is to be opened at Jaffna on the 20th inst.

Friend-in-need-Society.—We understand that at the annual meeting of this Society recently held at the Court House, the following Gentlemen were elected Officers.

H. O' GRADY, Esq., President.

F. C. GRENIER, Esq. Treasurer.

The REV. J. D. ONDATJIE, Secretary.

The Society's funds, we are glad to learn, are in a prosperous state, notwithstanding a few of the Subscribers have withdrawn their subscriptions.

Singular Monstrosity.—A singular instance of mal-formation of the human form in the person of an infant, was exhibited in the District Court of Jaffna, on the 30th ult, before W. K. Burleigh, Esq. Judge of the Valigamoe Court, in whose District the child was born.

The child was still-born and the mother had been confined only the previous night. The child had two heads, closely united in one skull and one chest. From the chest to the lower extremities, the body was divided into two parts, having two legs attached to each. It had two hands on each side perfectly formed. After the examination of the body it was carried back to the village where its parents reside. The mother of the child is about 20 years of age. The father by occupation is a silver-smith.

Importation of Sugar.

Considerable misapprehension, we find, exists with reference to the provisions of the Ordinance No. 9. of 1840. An impression had gone abroad, that when it came into operation, we denizens of the north, would be entirely dependant on Colombo for our supply of this most *necessary* of all luxuries, instead of availing ourselves, as heretofore, of the close proximity of the Madras Presidency, to import from thence. A good deal of inconvenience has been the result—most causeless, as it now appears. The gist of the Ordinance is embodied in the two first Clauses, which absolutely prohibit the importation of *Foreign Sugar*, and of sugar the produce of any British Possession into which *Foreign Sugar* can be introduced, except to be warehoused for exportation. But, no *Foreign Sugar* can be imported into the Madras Presidency, except for the purpose above specified; therefore, Sugar can be imported into Ceylon from the Madras Presidency, if accompanied with a Certificate of origin from the Officer of Government at the place where it was put on board.—Communicated.

MADURA.

W. ELLIOTT, Esq. who has had in charge the Zillah Court of this city for some months has been relieved by G. W. A. FORSYTH, Esq. who entered upon his public duties about a week since. Mr. ELLIOTT returns to his former situation of Assistant Collector and has taken up his residence at Dindigul.

For the "Star."

On the 31st of May a fire broke out in the Agraharam of Periacolom Cusbah of Thunkurray Talook—consuming it; and the flames being carried by the high winds across the river the house of the Zamindar of Vadukuray was also set on fire and he was unfortunate enough to lose property to the amount of 5,000 Rupees.

We know the Magistrate has published the strongest injunctions prohibiting the practice of smoking chiroots and carrying burning torches and has generally called attention to every other means of avoiding conflagrations. We cannot too strongly impress upon our Readers the desirableness of attending to such rules. This warning is sufficiently severe.

Madura June, 11, 1842.

BIRTH.—In Nugger, at Shemagah, on the 17th June 1842, the wife of the Rev. W. Miller S. P. G. F. P. of a son. Communicated.

CALCUTTA.

Terrible Storm.—Calcutta has been visited with a storm, which raged with great violence on the 2d, 3d, and 4th of June, destroying life and property to a fearful extent. In the river some vessels were driven ashore, some dismasted, and others sunk, and many persons were drowned. The Bengal Hurkaru of the 4th June says, "The river is swarming with the remnants of boats, and the spars of pinnaces and ships, and the beach is actually strewed with planks and timber, the fragments of the river craft that have been destroyed." On shore says the Englishman, "scarcely a building has been left uninjured—scarcely a garden has escaped conversion into a wilderness. In every direction branches of trees lie scattered over the ground, and in many of the streets in Chowringhee and along the garden Reach road, entire trunks have been prostrated carrying with them the walls and railings which formed the enclosures." "The damage at the Botanical garden is frightful—this once beautiful spot presents a wide field of destruction."

OVERLAND INTELLIGENCE.

ENGLAND.—In Parliament the Income Bill had been passed to the 87th clause by a large majority.

A dinner was given by the directors of the East India Company to the MARQUIS OF TWEEDDALE and Sir GEORGE ARTHUR, on occasion of their appointments to the governorship of the Presidencies of Madras and Bombay. Sir GEORGE ARTHUR with his family and suite, arrived at Bombay with the present mail. The Marquis of Tweeddale with his family and suite will leave England for Madras about the middle of July.

We understand that both the MARQUIS OF TWEEDDALE and Sir GEORGE ARTHUR are men of Christian principle. It augurs well for the interests of British India when such men are selected to lead in the administration of its affairs. We sincerely hope that under their auspices the measures for abolishing the Government connection with idolatry will be forthwith completed, and that the advancement of Christian Education, or Education comprising the *study of the Bible*,—which it is said Lord Ellenborough has resolved on attempting, will be properly encouraged and put forward at all the presidencies.

European troops to the amount of 1600 men had sailed from Gravesend for India.

Messrs. Hastie, Oswald and Johnston, members of Parliament, had remitted to the Provost of Paisley, upwards of £ 1,000 which they had received from gentlemen in Calcutta, Madras and Bombay in aid of the fund for the relief of the distressed operatives of Paisley.

The Queen had been graciously pleased to accept of the two Pegue pories, which Mr. Waller of Madras had sent to the young Prince of Wales.

A public meeting was to have been held at London on the 12th May, to take into consideration the delay which at present occurs in the receipt and departure of the India and other mails, when a detailed statement was to have been submitted, shewing the advantages in point of time which would be gained if mails were landed and embarked at Southampton instead of Falmouth.

By the published correspondence of the Madras steam Committee the following interesting particulars of the increasing facilities for overland and steam communication, between England and India are obtained.

The Pacha of Egypt has offered to aid the transit of passengers and goods through Egypt by appropriating a sum equal to £ 20,000 from his treasury for improving the road and building a large hotel at Suez.

Beside this, carriages and horses have been provided by different competitors for conveying passengers, and the terms are much more moderate than they have been heretofore.

Active exertions are being made to get a semi-monthly communication established between India and Europe.

The Steamer *Hindustan* was launched on the 26th April and it was expected she would be ready to sail for India in October.—The *Bentinck*, it was hoped, would be launched in September or October. No definite arrangements had been made about the *Precursor*, as the Agents could not dispose of her except for cash.

FRANCE.

The French Chamber was in session at the departure of the mail. The ministry are united; they enjoy the confidence of the king, and are constantly gaining ground in the confidence of the better portion of the people. “The events of the last year have demonstrated that there exist in France the elements of a strong conservative party, which only requires to be well officered to move forward in a regular and steady track.” The whole administration of M. Guizot and particularly that of the present session has been greatly to his honor. By his firmness, energy and tact he has quelled the spirit of faction and inspired a reverence for the Government and laws to a degree which has not been felt for a long time in France. His policy is decidedly pacific. In his remarks before the chamber he stated, that “the foreign policy of the cabinet would be perfectly independent, as regards the whole world, and free from all special and exclusive alliances;” that whilst it “discarded the notion of any such alliance, it intended to keep up friendly relations and to live in harmony with all the powers of Europe.” “We are serious in our ideas of good understanding which it is our intention to maintain with Great Britain. We have a profound esteem for its Government, and we will not permit our relations with it to be disturbed by the contagion of animosities and public credulity.”

AMERICA.

Religious.—The American Board of Missions, notwithstanding the depression of the finances of the country, had succeeded in liquidating its debt of \$60,000, by the contributions of the Christian public. Great attention was given to religion in many of the principal places. In Boston it was said the work of divine grace was uncommonly powerful.

Political.—Intelligence is received from America to the 14th April. Lord ASHBURTON had arrived at Washington, and it was hoped that his mission would lead to satisfactory results. Mr. CLAY in the senate had made

a speech in opposition to the attacks of the partisan press on Lord ASHBURTON’s character and mission, and remarked that “he hoped that the American people would greet the arrival of this gentleman as the messenger of peace.” “There is no danger” said he “of any rupture with Great Britain if proper ability is employed in the management of the controversy.”

The finances of the United States were in a very depressed state. Treasury notes, bearing 6 per cent interest were sold at from 3 to 6 per cent discount.

The Mexicans had resolved on invading Texas with a force estimated from 8,000 to 14,000. We imagine nothing would suit the Texans better than this movement, and we should not wonder if the repulsion of this force were followed by aggressive movements on the part of the Texans, which will finally subjugate the whole of Mexico to Texan influence.

NOTICES.

No. 1.

NOTICE is hereby given that the Sub-Committee of Education in the Northern Province will receive applications for the establishment of schools in any part of the Province until the 31st July next.

The applications to contain a list of the names of the boys that will attend, with particulars of their age, parentage, and residence, and an express declaration of the willingness of the applicants to comply with the condition that the contribution of 3d. per month required of every scholar attending a school of the Commission, be paid in advance every 6 months.

Jaffna 24th
June, 1842.

H. O’GRADY,
Secretary.

No. 2.

NOTICE is hereby given that a number of Masters being required for the Government schools in the Province, the Sub-Committee for Education will receive applications from candidates for such situations till the 31st of July next.

The Candidates will be subjected to examination, and the preference will be given to those found to be best qualified. The amount of salary will be fixed in the case of each master selected with reference to his qualifications.

Jaffna 24th
June, 1842.

H. O’GRADY,
Secretary.

CONTENTS.—அட்டவணை.

புறம்.	
பாண்டிவளாட்டுச் சரித்திரக்	
குறிப்பு	149
மகமதுவஸ் சரித்திரம்	ib
கூட்டுடன்பவர்க்கூட்டுத் திரப்பு	
சுதால்	150
குழதும்கள்	152-155
குறள்	156
புஞ்சாங்கம்	ib
தாவீததழுதினசும்.சும்.	157
கட்டுதங்கள்	158-160
கட்டுதங்கள்	ib
புதினசுங்கதிகள்	161
Historical sketch of the Pandian kingdom	149
Life of Mohammed	ib
Abridgement of Good’s Book of Nature	151
Communications	152-155
Curâl—The power of Virtue	156
Synonymous words	ib
Panchangam	ib
Versification of the 8th Psalm	157
Gardener’s Calendar for July	ib
Auspicious occurrences No III.	ib
Communications	158-162
Summary of Tamil News	163
“ English News	164